

การใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
คณะเกษตรศาสตร์ นครศรีธรรมราช

สารนิพนธ์
ของ
นางวันวิสาข์ เพ็ชรรัตน์มณี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
มีนาคม 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

428.098

74367

9.3

การใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช

บทคัดย่อ

ของ

นางวันวิสาข์ เพ็ชรรัตน์มณี

28 เม.ย. 2548

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
มีนาคม 2548

h 264412

วันวิสาข์ เพ็ชรรัตน์มณี. (2548). การใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์เดือนใจ เฉลิมกิจ.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร ซึ่งเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 (01-320-101) ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คณะเกษตรศาสตร์ นครศรีธรรมราช จำนวน 26 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยของการสุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง ใช้เวลาดำเนินการทดลอง รวม 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ จำนวน 21 คาบ คาบละ 50 นาที โดยทดสอบความสามารถด้านการฟัง-พูดของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที (t-test for dependent samples)

ผลการวิจัยพบว่า

หลังการใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอน นักศึกษามีความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

USING VIDEO TO ENHANCE ENGLISH LISTENING AND SPEAKING ABILITIES OF
THE FIRST YEAR STUDENTS AT RAJAMANGALA INSTITUTE OF TECHNOLOGY
FACULTY OF AGRICULTURE NAKORNSRITHAMMARAT

AN ABSTRACT
BY
MRS. WANWISA PETCHARATMUNEE

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Arts Degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University
March 2005

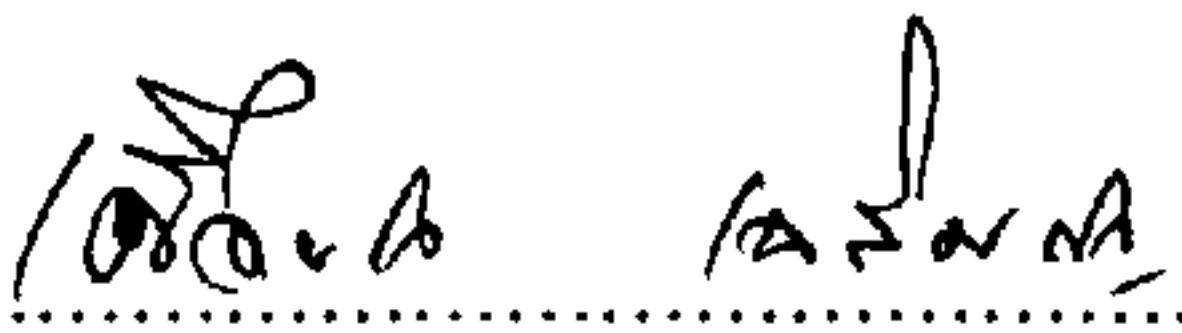
Wanwisa Petcharatmune. (2005). *Using Video to Enhance English Listening and Speaking Abilities of the First Year Students at Rajamangala Institute of Technology, Faculty of Agriculture, Nakornsrihammarat*. Master's Project, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok : Graduate School , Srinakharinwirot University. Project Advisor : Ms. Tuenjai Chalermkit.

The purpose of this study was to investigate the enhancement of English listening and speaking abilities of the first year students through the use of video techniques in teaching. The sample of this experiment was 26 first year students whose major was Food Science and Technology. They studied English 1 (01-320-101) in the first semester of the 2004 academic year at Rajamangala Institute of Technology, the Faculty of Agriculture Nakornsrihammarat. The sample was randomly selected. The one group pretest – posttest design was used in the experiment. The students were taught for seven weeks with 21 fifty-minute periods. The instruments used in this experiment were six lesson plans, an English listening and speaking test. The data were statistically analyzed by mean, standard deviation and t-test for dependent samples.

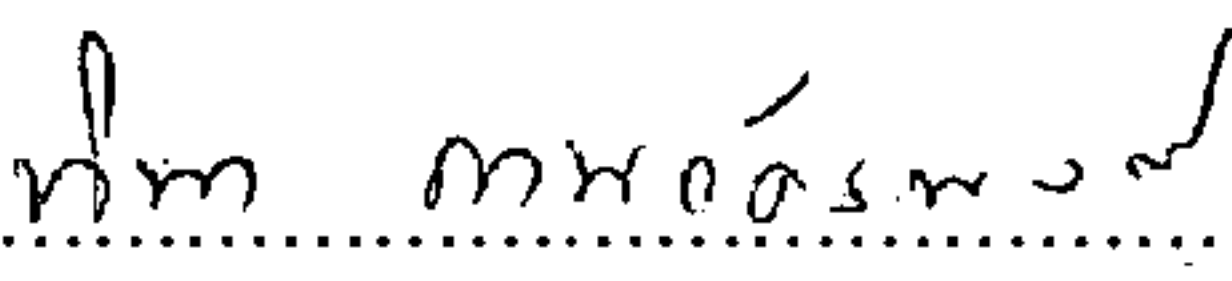
The result of the study indicated that the students' abilities in listening and speaking English significantly increased at the .05 level after using video in teaching.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการ
สอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

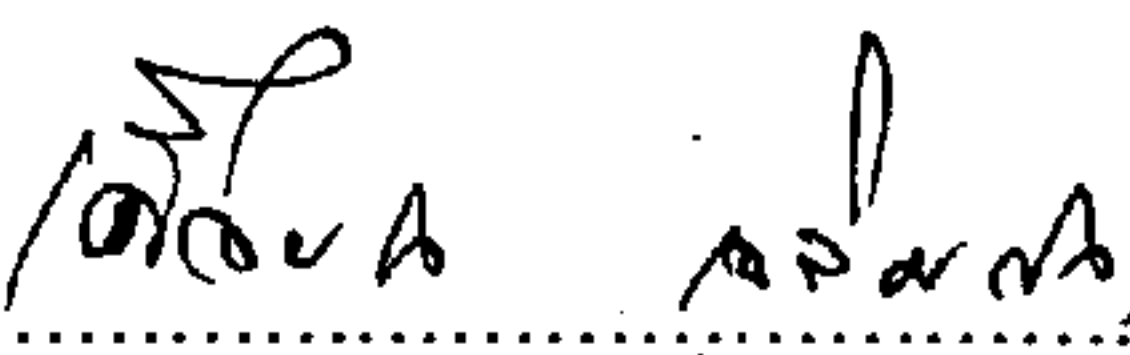
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

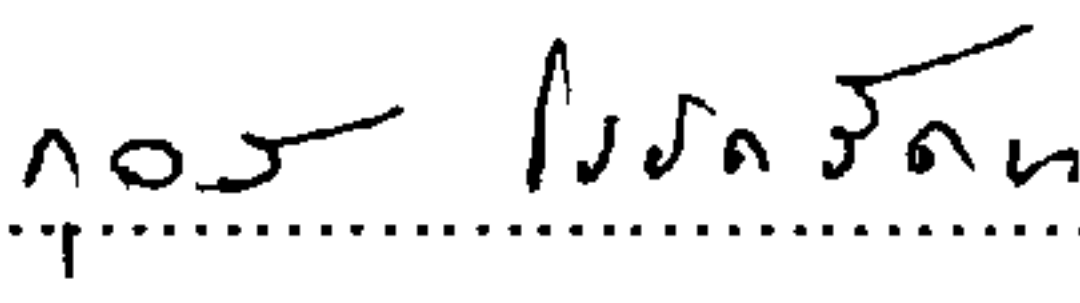

.....
(อาจารย์ เตือนใจ เจลิมกิจ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร


.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพา เทพอักษรพงศ์)

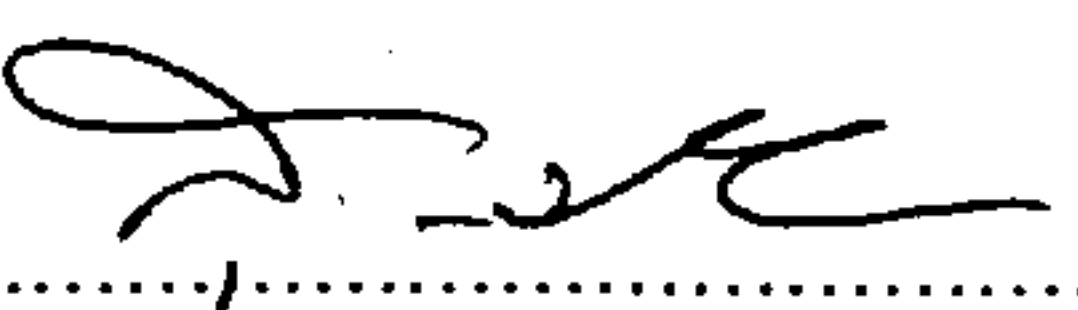
คณะกรรมการสอบ


..... ประธาน
(อาจารย์ เตือนใจ เจลิมกิจ)


..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ กุลทิพย์ โรหิตรัตนะ)


..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญณี ดิสกะประกาย)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ


..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ สุภา ปานเจริญ)
วันที่ 10 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2548

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจาก อาจารย์เตือนใจ เณลิมกิจ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา กำลังใจและข้อแนะนำต่าง ๆ ตลอดจนการแก้ไขปรับปรุงให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา จึงกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรรุยา ขอพลอยกลาง อาจารย์พัชรินทร์ มังฆะ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สารคาม แก้วทาสี ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือและให้คำแนะนำในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ อาจารย์ ดร. แสงจันทร์ เหมเชื้อ อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตร์ตนะ และผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญณี ดิสกะประกาย ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการเป็นกรรมการสอบสารนิพนธ์และให้คำแนะนำในการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้วิจัย พร้อมทั้งความช่วยเหลือ เมตตาด้วยดีเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และคุณธีรวัฒน์ เพ็ชรรัตน์มูณี ที่ให้การสนับสนุน และเป็นกำลังใจ ตลอดจนครู อาจารย์ ที่อบรมสั่งสอนให้ความรู้แก่ผู้วิจัยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่เป็นกำลังใจและช่วยเหลือมาโดยตลอด

ประโยชน์และความดีอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้บิดา มารดาที่ได้อบรมสั่งสอน ปลุกฝังคุณงามความดีและความมานะ อุตุน ตลอดจนครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ อันเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้เกิดผลสำเร็จในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้

วันวิสาข เพ็ชรรัตน์มูณี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	5
ตัวแปรที่ศึกษา	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
สมมติฐานของการวิจัย	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
เอกสารเกี่ยวกับการฟัง	9
ความหมายของการฟัง	9
ความสำคัญของการฟัง	9
องค์ประกอบของการฟัง	10
การจัดการเรียนการสอนทักษะการฟัง	11
เอกสารเกี่ยวกับการพูด	14
ความหมายของการพูด	14
ความสำคัญของการพูด	15
องค์ประกอบของการพูด	15
การจัดการเรียนการสอนทักษะการพูด	17
ระดับความสามารถในการพูด	18
เอกสารเกี่ยวกับการใช้สื่อวีดิทัศน์	21
ความสำคัญของสื่อวีดิทัศน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	21
ประเภทของสื่อวีดิทัศน์ที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	22
ขั้นตอนการสอนโดยใช้วีดิทัศน์	24
เทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนภาษาอังกฤษ	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2(ต่อ)	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนทักษะการฟังและการพูด 14	
	ภาษาอังกฤษโดยใช้วีดิทัศน์	26
	งานวิจัยภายในประเทศ..... 14	26
	งานวิจัยต่างประเทศ..... 15	27
3	วิธีดำเนินการวิจัย..... 16	29
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง..... 16	29
	การสร้างเครื่องมือใช้ในการวิจัย..... 16	29
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 17	35
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล..... 20	36
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 21	37
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 21	37
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 21	37
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 24	41
	ความมุ่งหมายของการวิจัย..... 24	41
	สมมติฐานของการวิจัย..... 24	41
	วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล..... 25	42
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 25	42
	สรุปผลวิจัย..... 25	43
	อภิปรายผล..... 25	43
	ข้อเสนอแนะ..... 27	47
	บรรณานุกรม..... 28	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก.....	54
ภาคผนวก ก	55
ภาคผนวก ข	66
ภาคผนวก ค	86
ภาคผนวก ง	90
ภาคผนวก จ	93
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	96

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 เนื้อหารายละเอียดของแผน.....	32
2 แบบแผนการทดลอง.....	35
3 ผลการการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนก่อนและหลังการทดลอง.....	38
4 ผลการการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียน ก่อนและหลังการทดลอง.....	39
5 ผลการการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ก่อนและหลังการทดลอง.....	40
6 แสดงผลการทดสอบคะแนนฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ ของผู้เรียน ก่อนและหลังการทดลอง.....	93
7 แสดงผลการทดสอบคะแนนฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียน ก่อนและหลังการทดลอง	94
8 แสดงผลทดสอบคะแนนพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ก่อนและหลังการทดลอง	95

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในโลกปัจจุบันเป็นยุคข้อมูลข่าวสาร ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในการสื่อสารอย่างกว้างขวางเป็นภาษาสากลที่คนทั่วโลกใช้ในการติดต่อสื่อสาร และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ภาษาอังกฤษจึงได้ทวีความสำคัญขึ้นเรื่อยๆ ปัจจุบันประเทศต่างๆ ให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก ประเทศไทยเป็นอีกประเทศหนึ่งที่กำลังขยายตัวอย่างรวดเร็วในทุกๆ ด้าน และภาษาอังกฤษจำเป็นอย่างยิ่งในการนำมาใช้เพื่องานด้านต่างๆ โดยเฉพาะในด้านการรับทราบข่าวสารข้อมูลและการติดต่อสื่อสาร

การเรียนภาษาอังกฤษนั้นแตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสดูฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียน การสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะของภาษา การจัดการเรียนการสอนภาษาจึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner-Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong learning) (กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 2)

การฟัง-พูดเป็นพื้นฐานโดยธรรมชาติในการสื่อสารของมนุษย์ มีคนไทยจำนวนไม่น้อยเมื่อได้ร่วมงานกับชาวต่างประเทศแล้ว มักจะมีปัญหาทางด้านการสื่อสาร ทั้งการฟังและพูดจนทำให้รู้สึกสิ้นหวังกับการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ (Big. 2543 : 19) ดังนั้นเมื่อการฟังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ การพูดซึ่งเป็นวิธีแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึก และมีความจำเป็นในชีวิตประจำวัน จึงเป็นปัญหาสำคัญอย่างยิ่ง การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงควรเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง-พูดเป็นสำคัญ

การฝึกผู้เรียนให้มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ยังคงเป็นปัญหาสำคัญสำหรับผู้สอน ครูบางคนมีความคิดว่าทักษะการฟังนั้นเป็นทักษะการสอนที่ง่ายที่สุด แต่ผู้เรียนส่วนมากก็คิดว่า การที่จะฟังให้เข้าใจเป็นสิ่งที่ยากที่สุด ข้อขัดแย้งนี้แสดงให้เห็นว่าน่าจะเกิดปัญหาจากวิธีสอนของครู ทั้งนี้ครูอาจจะขาดการเตรียมการสอนหรือบทเรียนที่ดีพอ กล่าวคือ ครูเพียงแต่เปิดแถบบันทึกเสียง ให้ผู้เรียนฟัง ซึ่งวิธีการเช่นนี้เปรียบเสมือนการทดสอบ

✓ ความเข้าใจการฟังของผู้เรียนมิใช่การสอน (Yagang.1993 : 196) หลักสำคัญของการฝึกความเข้าใจในการฟังในห้องเรียนคือผู้เรียนควรมีการฝึกเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการฟังในสถานการณ์จริง (Ur, Penny. 1996 : 105) สำหรับอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดคือผู้เรียนไม่กล้า และกระดากอายที่จะพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจเป็นเพราะมีโอกาสในการฝึกและปฏิบัติในสถานการณ์จริงน้อยมาก ดังนั้นหากมีการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสภาพที่เป็นจริงแล้ว จะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สมิตรา อังวัฒนกุล. 2537 : 53) ด้วยเหตุผลดังกล่าวการเรียนการสอนที่เน้นการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษภายในห้องเรียนอย่างคล่องแคล่วสนุกสนานเสริมสร้างทัศนคติที่ดี และมีความสนใจในการเรียน จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง สมโภชน์ พนาवास (2542 : 24) ได้กล่าวว่าแรงจูงใจลักษณะนี้คือ ผู้เรียนไม่ได้มีจุดมุ่งหมายเฉพาะในการเรียนภาษาอังกฤษ แต่มีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษด้วยความรู้สึกชอบและมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ มีความรู้สึกที่ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ในการที่จะช่วยพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น ทำให้ตนเองมีวิสัยทัศน์ที่กว้างขึ้น และจากผลการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ พันธณีย์ วิหคโต (2546 : 24 -29) พบว่าลักษณะการจัดการเรียนการสอนควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสังคมและสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวันและให้มีบรรยากาศการเรียนที่เป็นกันเอง สนุกสนาน ควบคู่ไปกับวิชาการและใช้วิธีการสอนแบบผสมผสาน โดยนำข้อดีของวิธีการสอนแบบต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม ครูควรลดบทบาทในการเป็นแม่แบบของการใช้ภาษาโดยนำสื่อเทคโนโลยีมาช่วยในการจัดการเรียนการสอนหรือหาแนวทางให้ผู้เรียนได้มีพฤติกรรมในการใช้ภาษาให้มากขึ้น

การใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนช่วยให้บรรยากาศในการเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น เพราะสื่อจะช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น การใช้สื่อจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจตรงกัน และเกิดประสบการณ์ร่วมกันในเรื่องที่เรียนนั้น นอกจากนี้สื่อยังช่วยแก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น ความสามารถในการเรียนรู้และการรับรู้ และช่วยเสริมสร้างลักษณะที่ดีในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ของผู้เรียนได้ด้วย (กิดานันท์ มลิทอง. 2540 : 1) ครูผู้สอนไม่ควรยึดติดอยู่กับวิธีการสอนแบบเดียวตลอด และควรใช้สื่อที่มีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน เช่นเดียวกับคำกล่าวของ สมเชาว์ เนตรประเสริฐ; วิวัฒน์ชัย สุขทรัพย์; และอรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2545 : 171-174) ที่ว่าสื่อการสอนเป็นเหมือนสะพานเชื่อมระหว่างครูผู้สอนและเนื้อหาที่ครูเตรียม เพื่อถ่ายทอดไปสู่ตัวผู้เรียน โดยมีองค์ประกอบ คือ วัสดุอุปกรณ์และวิธีการ ดังนั้น สื่อจึงเป็นแหล่งรวมความรู้ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ได้แก่ สไลด์ ซีดีรอม วีดิทัศน์ เป็นต้น สื่อเหล่านี้สามารถใช้เรียนรู้และทบทวนได้ตามความต้องการ

สมโภชน์ พนาवास (2542 : 115-116) ได้กล่าวแนะนำไว้ว่า วีดิทัศน์สามารถนำมาใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี เป็นสื่อที่สามารถดึงดูดใจผู้เรียนให้สนใจและอยากจะเรียนมากขึ้น เพราะสามารถมองเห็นภาพและได้ฟังเสียงในเวลาเดียวกัน ไม่เพียงแต่เป็นการฝึกการฟัง แต่ยังฝึกให้ผู้เรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมผ่านสื่อวีดิทัศน์ด้วย และสามารถนำมาเป็นสื่อในการฝึกการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ฟิลลิปส์ (Phillips. 2545 : 177) ได้กล่าวว่า วีดิทัศน์นั้นให้ความสะดวก รวดเร็วในการสร้างบริบทสำหรับนำเสนอศัพท์ โครงสร้างและหัวข้อทางภาษา ตลอดจนใช้เป็นตัวกระตุ้นให้เด็กพูด ทั้งยังเป็นแหล่งป้อนข้อมูลที่ดียิ่งสำหรับการเรียนแบบอิงหัวข้อเรื่อง (Topic-base work) อีกด้วย วีดิทัศน์แสดงให้เห็นภาพที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง เพราะสามารถได้ยินทั้งภาษาพูดและเห็นภาพไปพร้อม ๆ กัน

ไรซ์ (Rice. 2001 : Online) กล่าวว่า นอกจากผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาในการคาดเดาแล้ว ยังได้รับความสนุกสนานในการเรียนการสอนอีกด้วย ไรซ์ยังกล่าวเพิ่มเติมอีกว่า เทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนไม่ว่าจะเป็นเทคนิคการดูแต่ภาพโดยไม่ได้ฟังเสียง (Silent viewing) เทคนิคการเปิดเทปและหยุดภาพ ณ จุดที่ต้องการ (Freeze-frame) เทคนิคการฟังแต่เสียงโดยไม่ดูภาพ (Sound only) เทคนิคการแยกดูภาพเป็นส่วนๆที่ไม่เหมือนกัน (Jigsaw viewing) นั้น ต่างเป็นเทคนิคในการใช้วีดิทัศน์ที่ส่งเสริมการใช้ทักษะในการสื่อสาร โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูด ทั้งนี้ในการดูวีดิทัศน์แต่ละครั้ง ผู้สอนจะต้องมอบหมายงาน (Viewing tasks) ให้ผู้เรียนเพื่อผู้เรียนจะได้ดูวีดิทัศน์อย่างมีจุดมุ่งหมาย จึงจะทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จอย่างยิ่ง

มีงานวิจัยเกี่ยวกับการนำสื่อวีดิทัศน์และเทคนิคการใช้วีดิทัศน์มาประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และผลการวิจัยอยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ เช่น งานวิจัยของวัลลยา บริสุทธิพันธ์ (2539 : 47) ที่ได้ทำการวิจัยถึงผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อวีดิทัศน์เป็นสื่อประกอบการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพุทธรังสีพิบูล จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่าคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการสอบหลังจากการสอนโดยใช้วีดิทัศน์สูงกว่าก่อนการสอนโดยใช้วีดิทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเรณู ดวงมณี (2546 : 50-51) ที่ได้ทำการวิจัยถึงผลของเทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนที่มีต่อความสามารถด้านทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร จังหวัดสกลนคร พบว่า การใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับดีและดีมากตามลำดับ

ผลงานของวิจัยดังกล่าว เป็นการสนับสนุนความคิดเห็นของนักการศึกษาผู้ที่มีชื่อเสียงหลายท่านที่ได้ทำการวิจัย ศึกษาค้นคว้าเรื่องการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนภาษาที่มีความเห็น

ว่าสื่อวีดิทัศน์ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของภาษาที่ใช้ในสถานการณ์นั้นๆ รวดเร็วยิ่งขึ้น เพราะผู้เรียนได้เห็นการเคลื่อนไหว เห็นเหตุการณ์อาทิปฏิกิริยา สีหน้าและท่าทางต่างๆ เห็นบรรยากาศของการใช้ภาษา ได้เห็นวัฒนธรรมชีวิตความเป็นอยู่ ผู้เรียนจะเรียนรู้ด้วยการซึมซับ และเลียนแบบการใช้ภาษา ในบรรยากาศซึ่งเป็นประสบการณ์ที่สนุกสนาน สร้างสรรค์และกล้าแสดงออก (Tomalin. 1992 : 48) การใช้สื่อวีดิทัศน์ช่วยสอนมีประโยชน์มากต่อผู้สอน คือ สามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาของผู้สอนเองให้ดียิ่งขึ้นได้เช่นเดียวกับผู้เรียน นอกจากนี้ วีดิทัศน์ยังเป็นสื่อที่มีความยืดหยุ่น แม้จะเป็นเรื่องเดียวกัน แต่ผู้สอนก็สามารถนำมาปรับใช้ในการสอนได้กับผู้เรียนทุกระดับ (Hill. 1992 : 4-7)

จากการที่ผู้วิจัยได้ไปสอนวิชา Technical English 1 ในระดับชั้นปีที่ 1 ของนักศึกษา หลักสูตร 4 ปี ระดับปริญญาตรี จำนวน 2 สาขาวิชา ณ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คณะเกษตรศาสตร์ นครศรีธรรมราช ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 พบว่า นักศึกษาส่วนมากมีผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำ และนักศึกษาไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม ขาดความกระตือรือร้นอย่างยิ่งและไม่ยอมพูดภาษาอังกฤษ จากการศึกษเกี่ยวกับสื่อวีดิทัศน์ เทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และ ผลการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง และการพูดของงานวิจัยที่ใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการเรียนการสอน พบว่า การใช้สื่อวีดิทัศน์เข้ามาประกอบในการเรียนการสอน จะเป็นการช่วยพัฒนาทักษะการฟัง และกระตุ้นการพูดเพื่อให้ นักศึกษาได้มีโอกาสใช้ภาษาได้มากขึ้น และร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย อีกทั้งสร้างบรรยากาศความสนุก และความแปลกใหม่ในห้องเรียน

ด้วยเหตุที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะใช้สื่อวีดิทัศน์มาประกอบการสอนทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดี จดจำเรื่องราวต่างๆ ได้มากและนานขึ้น ช่วยสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน เป็นการสร้างโอกาสในการฝึกการพูดและการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คณะเกษตรศาสตร์ นครศรีธรรมราช

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการใช้สื่อวีดิทัศน์ในการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูด ของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คณะเกษตรศาสตร์ นครศรีธรรมราช

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนได้นำเทคนิคการใช้สื่อวีดิทัศน์ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดของนักศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มประชากรของการพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ในครั้งนี้ เป็นนักศึกษาหลักสูตร 4 ปี ระดับชั้นปีที่ 1 ที่ศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษ 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช จำนวน 5 สาขาวิชา ได้แก่ 1. สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร 2. สาขาเทคโนโลยีชีวภาพ 3. สาขาพัฒนาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม 4. สาขาสัตวศาสตร์ 5. สาขาพืชศาสตร์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 (01-320-101) จำนวน 26 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยของการสุ่ม

ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 เป็นเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 21 คาบ

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษา
 - 2.2 ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา

เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ 1 (01-320-101) สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ทุกสาขาวิชา ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ 1 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยใช้ 3 หน่วยเรียนในหน่วยที่ 4, 5 และ 6 เรื่อง การบรรยายเกี่ยวกับสถานที่ (Describing places) การเล่าเรื่องราวในอดีต (Describing past events) และการบรรยายเหตุการณ์ในอนาคต (Describing future events)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สื่อวีดิทัศน์ หมายถึง แถบบันทึกภาพที่ใช้คู่กับเครื่องฉายวีดิทัศน์ และเครื่องรับโทรทัศน์ ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนในแต่ละบทเรียน เพื่อใช้ในการนำเสนอภาษา และฝึกการพัฒนาความสามารถทางด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ โดยมีเนื้อหาสอดคล้องกับ หัวข้อทางภาษาที่เลือกมาเป็นเนื้อหาในการทดลอง นำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกจากสื่อวีดิทัศน์ 2 ประเภท คือ

1.1 สื่อวีดิทัศน์ ซึ่งผลิตขึ้นเพื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะ (ELT video materials) คือชุด Hello America ของ Grolier Incorporated

1.2 สื่อวีดิทัศน์ประเภทสื่อจริง (Non - ELT/Authentic video materials) ประเภทภาพยนตร์ (Films) ในงานวิจัยนี้ใช้ภาพยนตร์เรื่อง Love Actually

2. การใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอน หมายถึงการนำสื่อวีดิทัศน์ ELT และ Non-ELT มาใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ทางภาษา ฝึกฝนการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องเหมาะสม โดยใช้เทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนภาษาที่สำคัญๆ ดังนี้

2.1 การดูแต่ภาพโดยไม่ได้ฟังเสียง (Sound off / Vision on)

2.2 การฟังแต่เสียงโดยไม่ได้ดูภาพ (Sound on / Vision off)

2.3 การเล่นไปหยุดไป (Play and pause / Freeze-frame control)

2.4 การดูภาพและฟังเสียงไปพร้อมๆ กัน (Sound and Vision on)

2.5 การดูวีดิทัศน์ช่วงสั้นๆ ให้แต่ละช่วงนั้นอยู่สลับที่ไม่เรียงตามลำดับเรื่องราว (Jumbling sequences)

2.6 การแยกดูเป็นส่วนๆ ไม่เหมือนกัน (Jigsaw viewing / Split viewing)

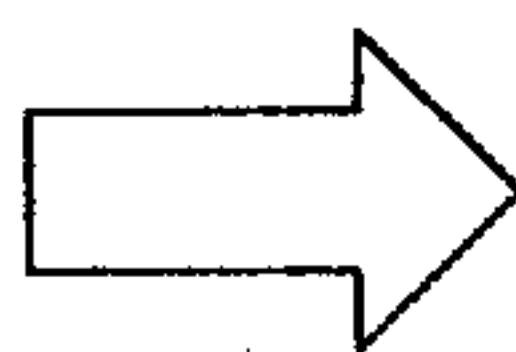
3. ความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการฟัง แล้วเข้าใจความหมายของคำหรือประโยคหรือข้อความ และสามารถพูดโต้ตอบกับคู่สนทนาในสถานการณ์ต่างๆได้ตามลักษณะหน้าที่ของภาษา ซึ่งแยกได้ดังนี้ การฟังคือ ฟังบทสนทนาหรือเรื่องเล่าสั้นๆ แล้วตอบคำถาม และบอกลำดับเหตุการณ์หรือลำดับของเรื่องได้ การพูดคือการบรรยายทิศทางและที่ตั้งของสถานที่ การบรรยายสถานที่ที่น่าสนใจ การพูดเพื่อเล่าเหตุการณ์ในอดีตและอนาคต ทั้งการฟังและการพูดสามารถวัดได้จากคะแนนวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง – พูด โดยใช้แบบทดสอบและเกณฑ์การประเมินผลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. วิชาภาษาอังกฤษ 1 หมายถึง วิชาภาษาอังกฤษ 1 รหัส 01-320-101 ที่สอนในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2546 ในหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปซึ่งกำหนดโดยคณะศิลปศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ภาควิชาการศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

แผนการจัดการเรียนรู้โดย
ใช้วิธีทัศน์ประกอบการสอน
วิชาภาษาอังกฤษ 1
หัวข้อเรื่อง
1. การบรรยายสถานที่
2. การเล่าเรื่องราวในอดีต
3. การบรรยายเหตุการณ์
ในอนาคต



ตัวแปรตาม

1. ความสามารถในการฟัง
ภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1

2. ความสามารถในการพูด
ภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1

สมมติฐานของการวิจัย

การใช้สื่อวิธีทัศน์ประกอบการสอนช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการฟัง

- ความหมายของการฟัง
- ความสำคัญของการฟัง
- องค์ประกอบของการฟัง
- การจัดการเรียนการสอนทักษะการฟัง

2. เอกสารเกี่ยวกับการพูด

- ความหมายของการพูด
- ความสำคัญของการพูด
- องค์ประกอบของการพูด
- การจัดการเรียนการสอนทักษะการพูด
- ระดับความสามารถในการพูด

3. เอกสารเกี่ยวกับการใช้สื่อวีดิทัศน์

- ความสำคัญของสื่อวีดิทัศน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
- ประเภทของสื่อวีดิทัศน์ที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
- ขั้นตอนการสอนโดยใช้วีดิทัศน์
- เทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนภาษาอังกฤษ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วีดิทัศน์

- งานวิจัยภายในประเทศ
- งานวิจัยต่างประเทศ

1. เอกสารเกี่ยวกับการฟัง

1.1 ความหมายของการฟัง

ได้มีผู้ให้ความหมายของการฟังไว้ดังต่อไปนี้

ซาฟิโร (Shafiro. 2546 : 23) กล่าวว่า การฟัง คือการแสดงความเอาใจใส่เป็นหนทางสู่ความรู้ ในขณะที่เราฟัง เราจะหยุดใช้กระบวนการในการตัดสินใจจากพื้นฐานของตัวเองชั่วคราว แล้วปล่อยให้ตัวเองนั้นนิ่ง เพื่อรับข้อมูลจากผู้อื่น

ยาแกง (Yagang.1993 : 16) อธิบายว่า การฟังหมายถึง ความสามารถที่จะบอกและเข้าใจได้ว่า ผู้พูดพูดอะไรออกมา คนที่มีความสามารถในการฟัง คือ คนที่สามารถอธิบายได้ว่า ผู้พูดกำลังจะพูดอะไรต่อไป กล่าวที่จะเดาความหมายของศัพท์ที่ไม่รู้ สามารถนำความรู้ที่มีอยู่เดิมไปต่อความรู้ ในเนื้อหาที่รับฟังใหม่ได้ จับประเด็นหรือใจความสำคัญได้

ริเวอร์ส (Rivers. 1980 : 18) ให้ความหมายของการฟังว่า การฟังเป็นทักษะเชิงสร้างสรรค์ในการทำความเข้าใจคำพูด ต้องมีการตีความหรือวิเคราะห์สิ่งที่ได้ฟัง ผู้ฟังจะรับเอาคำพูดที่คู่สนทนาพูดออกมาอย่างมีความหมายแล้วนำมาตีความ หรือวิเคราะห์เพื่อสร้างความหมายขึ้น ซึ่งความหมายที่ผู้ฟังสร้างขึ้นนี้อาจไม่ตรงกับความหมายที่คู่สนทนาพูดออกมาก็ได้ จึงทำให้เกิดความเข้าใจผิดระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ยิ่งถ้าหากว่าผู้ฟังไม่ชินต่อภาษา และวัฒนธรรมของคู่สนทนาจึงจะไม่เข้าใจในสิ่งที่ได้ฟัง

อันเดอร์วูด (Underwood. 1993 : 1) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า หมายถึง การที่ผู้ฟังให้ความสนใจและความพยายามเพื่อการเข้าใจความหมายของสิ่งที่ฟัง รวมทั้งความพยายามที่จะเข้าใจความหมาย ตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารด้วย

สรุปได้ว่า การฟัง คือ ความสามารถในการรับรู้สิ่งที่ได้ฟัง มีความเข้าใจในสิ่งนั้น และมีปฏิกิริยาโต้ตอบ การฟังจะมีประสิทธิภาพดี เมื่อผู้ฟังมีความตั้งใจ สนใจ มีความรู้ทางภาษา และมีประสบการณ์เดิมในเรื่องที่ฟังอยู่บ้าง

1.2 ความสำคัญของการฟัง

การฟังเป็นทักษะการสื่อสารที่ใช้มากที่สุดในแต่ละวัน การฟังจึงมีความสำคัญมาก เพราะเป็นทักษะพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้ทักษะอื่นๆ

สมโภชน์ พนาवास (2542 : 53-54) ได้กล่าวไว้ว่า การฟังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับการสนทนา ไม่ว่าจะสนทนากันด้วยภาษาใดก็ตาม เพราะการสนทนาโดยทั่วไปต้องประกอบด้วย ผู้พูดและผู้ฟัง และประกอบด้วยกิจกรรม 2 ลักษณะ คือ การพูดและการฟัง ถ้าคนถามตั้งใจฟังคนพูดตอบ ก็จะสามารถเชื่อมโยงคำตอบนั้นได้อย่างดี และสามารถจดจำข้อมูลต่างๆ ที่สำคัญได้อย่างดีอีกด้วย ผู้พูดสามารถแสดงให้เห็นว่า การพูดนั้นสามารถสื่อสารไปยังผู้ฟังอย่างแท้จริงโดยการใช้สายตา ใช้สีหน้าท่าทางประกอบการพูด และให้โอกาสผู้ฟัง

ได้พูดโต้ตอบเกี่ยวกับสิ่งที่ฟังได้บ้างในบางครั้ง การฟังไม่ใช่เรื่องง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฟังภาษาต่างประเทศให้เข้าใจ ในการฝึกสนทนา ครูต้องเน้นความสำคัญของการฟัง ไม่ว่าจะเป็นการฟังภาษาของผู้เรียนเอง หรือฟังภาษาอังกฤษ การเป็นผู้ฟังที่ดีนั้น ผู้ฟังต้องสนใจด้วยว่าใครเป็นคนพูดและพูดเรื่องอะไร เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจและเพื่อแสดงบทบาทของการเป็นผู้ฟังที่ดี

ดอฟฟ์ (Doff. 1991 : 198) กล่าวถึงความสำคัญในการฟังที่มีผลต่อความสำเร็จในการสนทนาว่า ในเรื่องการสื่อสารนั้น ผู้ฟังจะต้องเข้าใจก่อนว่า สิ่งที่คุณพูดนั้นหมายความว่าอย่างไร เมื่อเข้าใจก็จะตระหนักว่าควรจะพูดตอบไปอย่างไร ทำให้เป็นการพัฒนาการพูดของตนเองด้วย ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องฝึกทักษะการฟังให้มาก โดยเฉพาะ ในการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศจะต้องฟังจนสามารถเข้าใจได้ดี และสามารถพูดได้

รูบิน (Rubin. 1990 : 51) อธิบายว่า ทักษะการฟังเป็นพื้นฐานของผู้เรียนเพราะการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนนั้นเริ่มจากการฟังก่อน แล้วจึงพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ภาษาในทักษะอื่นๆ หากผู้เรียนมีปัญหาในการฟังแล้ว อาจทำให้การเรียนรู้ภาษาล้มเหลว

อารีย์ สุวรรณทัศน์ (2540 : 9) กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสาร เพราะการฟังมีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันมากที่สุด จะเห็นได้ว่าการสนทนาแต่ละครั้ง ผู้ฟังจะต้องฟังข่าวสารให้เข้าใจ ไม่เช่นนั้นจะก่อให้เกิดผลเสียดัง สำนวนไทยว่า “ฟังไม่ได้ศัพท์จับเอามาระเดียด”

กล่าวได้ว่า ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การฟังนับว่ามีความสำคัญมาก เพราะว่าการที่จะพูดโต้ตอบหรือแสดงความคิดเห็นได้ ต้องฟังให้เข้าใจก่อน การฟังจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญ ในการเรียนรู้ทักษะอื่นๆ อีกทั้งช่วยให้ผู้ฟังเกิดประสบการณ์ต่างๆ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน

1.3 องค์ประกอบของการฟัง

คูเปอร์ (Cooper. 1999 : 60) กล่าวว่า การฟังเป็นกระบวนการที่มี 4 ขั้นตอน ขั้นตอนแรกคือการได้ยิน เมื่อคลื่นเสียงผ่านไปกระทบแก้วหู แล้วมีการแปลหรือตีความซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการตอบ หรือมีปฏิกิริยาตอบ ถ้ากระบวนการทั้ง 4 ขั้นตอนนี้ไม่สมบูรณ์ การฟังที่มีประสิทธิภาพไม่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างแน่นอน

เล็มเลช (Lemlech. 1994 : 262) อธิบายว่า การฟังประกอบด้วย 3 ระดับ ได้แก่

1. การตีความ (Auding) เป็นการฟังระดับสูง ผู้ฟังสามารถรับรู้สิ่งที่พูดและสามารถคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์สิ่งที่ฟังได้
2. การฟัง (Listening) เป็นการฟังระดับรองลงมา ผู้ฟังสามารถบอกและจำแนกเสียงที่ได้ยิน
3. การได้ยิน (Hearing) เป็นการฟังระดับต่ำสุด ผู้ฟังสามารถรับเสียงต่างๆ ได้

รอสท์ (Rost. 1991 : 3-8) ได้กล่าวว่า การฟังต้องประกอบด้วย 3 ทักษะ ซึ่งต้องมีความสัมพันธ์กัน โดยแต่ละทักษะมีผลต่อความสามารถในการฟังและเข้าใจภาษาอังกฤษดังนี้

1. ทักษะการรับรู้ (Perception skills) คือความสามารถในการจำแนกเสียงต่าง ๆ ได้และความสามารถจดจำคำที่ฟังได้
2. ทักษะการวิเคราะห์ (Analysis skills) คือความสามารถในการจำแนกหน่วยทางไวยากรณ์ และความสามารถในการจำแนกหน่วยทางภาษาจากสิ่งที่ฟังได้
3. ทักษะการสังเคราะห์ (Synthesis skills) คือความสามารถในการเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ ในตัวภาษาที่ได้ยิน และนำความรู้เดิมมาใช้ประกอบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ฟังอย่างถูกต้อง

จึงสามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบต่าง ๆ ในการฟังซึ่งประกอบด้วย การได้ยิน การฟัง การแปล หรือตีความ และการตอบ มีความสำคัญและเกี่ยวเนื่องกัน เพราะต้องผสมผสานกันไปในทุกกระบวนการ

1.4 การจัดการเรียนการสอนทักษะการฟัง

เดวีส์และเพียส (Davies & Pearse . 2000 : 77-78) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังในห้องเรียน ผู้สอนควรเน้นในเรื่องการทักทาย การตั้งคำถาม การให้คำแนะนำ การอธิบาย และการเล่าเรื่องราวต่าง ๆ เป็นต้น เพราะเรื่องเหล่านี้เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และเป็นการฝึกฝนความเข้าใจในการฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าเราฝึกการใช้ภาษาอังกฤษในแนวนี้ จะทำให้การเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนมีความหมาย เพราะมีการปฏิบัติจริง โดยแบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้

ขั้นก่อนการฟัง

ในขั้นตอนนี้เป็นการเตรียมตัวของผู้เรียน โดยผู้สอนอาจจะบอกหรืออธิบายผู้เรียนเกี่ยวกับหัวข้อ หรือจุดมุ่งหมายของเรื่องที่จะฟังก่อน ไม่ใช่เพียงบอกให้ฟังแล้วเปิดแถบบันทึกเสียง เช่น อาจจะให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น หรือคาดการณ์ล่วงหน้าว่าจะได้รับรู้เรื่องอะไรบ้าง โดยพิจารณาจากหัวข้อเรื่อง หรือจากรูปภาพ นอกจากนี้ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนรู้ความหมายของศัพท์สำคัญๆ ที่จะพบในบทฟัง ตลอดจนโครงสร้างทางภาษาต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจอย่างถูกต้อง

ขั้นระหว่างการฟัง

ในขั้นนี้ผู้สอนต้องช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหา และอย่าคาดหวังว่าผู้เรียนต้องเข้าใจทุกคำพูด ผู้สอนสามารถช่วยผู้เรียนได้ โดยการตั้งคำถาม เพื่อเพิ่มรายละเอียดและความเข้าใจในเนื้อหาให้ผู้เรียน นอกจากนี้ผู้สอนอาจใช้กิจกรรมการฟังต่อไปนี้ เช่น การเติมคำหรือประโยค การเรียงรูปภาพตามบทฟัง การตอบคำถาม หรือการปฏิบัติตามคำแนะนำ เป็นต้น

ชั้นหลังการฟัง

ในขั้นนี้ผู้สอนต้องช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดเป็นของตนเอง และเรียนรู้จากประสบการณ์ในการฟัง โดยผู้สอนจะต้องฝึกฝนผู้เรียนจากทักษะการฟังไปสู่ทักษะอื่นๆ เช่น การพูดแสดงความคิดเห็น การย่อความหรือการเขียนรายงานสั้นๆ เป็นต้น

รอสท์ (Rost. 1991 : 7-8) อธิบายว่าการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟัง มีหลักการคือ

1. ควรให้มีการปฏิสัมพันธ์
2. เน้นให้รู้ความหมาย เรียนรู้เนื้อหาสำคัญและใหม่ ๆ ของภาษานั้นๆ
3. ให้ทำกิจกรรมที่เอื้อให้มีการสื่อสาร
4. เน้นความถูกต้อง

นอกจากนี้รอสท์ เสนอแนะว่า ผู้สอนสามารถช่วยพัฒนาการฟังของผู้เรียนได้ดังต่อไปนี้

1. คุยกับผู้เรียนเป็นภาษาอังกฤษ
2. ใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน
3. แนะนำให้ผู้เรียนรู้จักฟังภาษาอังกฤษจากสื่ออื่น
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอิสระในการฟังภาษาอังกฤษนอกจากในชั่วโมงเรียน

ด้วยตนเอง

ยากัง (Yagang. 1993 : 18) ได้เสนอกิจกรรมการสอนทักษะการฟัง ในแต่ละขั้นตอนไว้ ดังนี้

1. ขั้นก่อนการฟังหรือขั้นเตรียมการ (Warm Up Exercises)

1.1 อธิบายเกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง ซึ่งอาจใช้หัวเรื่อง ภาพ เพื่อดึงสิ่งสำคัญที่สัมพันธ์กับชื่อเรื่องออกมา และเพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

1.2 การระดมสมอง โดยให้ผู้เรียนเดา หรือทำนายว่าจะมีคำศัพท์อะไรบ้างที่ปรากฏในเรื่องที่จะฟัง จากนั้นครูเขียนคำศัพท์ที่นักเรียนเดาบนกระดานดำ นอกจากนี้ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนตั้งสมมุติฐานเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะฟังโดยใช้ความรู้เดิม

1.3 เล่นเกม เพื่อเป็นการเตรียมตัวให้ผู้เรียน และฝึกทักษะพื้นฐานให้พร้อมก่อนที่จะได้ฟังเนื้อหา เช่น เกมใบ้คำ หรือการฝึกออกเสียงคำคู่ที่มีเสียงต่างกันเพียงเสียงเดียว (Minimal Pair)

1.4 การใช้คำถามนำ โดยครูผู้สอนถามหรือเขียนคำถามที่จะช่วยให้ผู้เรียนทราบเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง

2. ขั้นการฟัง (Listening Exercises) รูปแบบของกิจกรรมการฟังที่ทำในขณะที่กำลังฟัง ข้อมูลมีดังนี้

2.1 กิจกรรมการเปรียบเทียบเรื่องที่ฟังกับเรื่องที่คาดเดาไว้ในขั้นก่อนฟัง

2.2 การปฏิบัติตามคำแนะนำ เพื่อแสดงว่าผู้เรียนฟังแล้วเข้าใจ โดยให้ผู้เรียนแสดงท่าทางหรือทำงานที่มอบหมายให้เสร็จสมบูรณ์

2.3 การเติมคำในช่องว่าง หรือเติมส่วนที่หายไป โดยให้ผู้เรียนฟังเรื่องบางส่วน จากนั้นสร้างหรือเติมส่วนอื่นๆ ใหม่

2.4 การพูดซ้ำ ให้ผู้เรียนพูดซ้ำคำ หรือวลีสั้นๆ หรือให้พูดเพื่อให้ได้ข้อความที่สมบูรณ์

2.5 การตรวจหาข้อแตกต่างหรือข้อผิด โดยให้ผู้เรียนฟังเนื้อความแล้วให้โต้ตอบหรือบอกเฉพาะส่วนที่แตกต่างออกไป หรือหาที่ผิดจากเรื่องที่ได้อ่าน

2.6 การกาเครื่องหมาย เช่น เกี่ยวกับการเล่นเกมบิงโก โดยให้ผู้เรียนฟังคำศัพท์ จากนั้นให้ผู้เรียนเรียงลำดับจากเรื่องที่ได้อ่าน

2.7 การถ่ายโอนข้อมูล ซึ่งได้แก่การฟังแล้วถ่ายโอนข้อมูลเป็นรูปแบบอื่นๆ เช่น ฟังแล้วเติมแผนที่ แผนที่ ตาราง รายการ หรือรูปภาพ เป็นต้น

2.8 การถอดความ ให้ผู้เรียนฟังประโยคที่กำหนดให้ แล้วถ่ายทอดข้อความที่ได้ฟัง

2.9 การเรียงลำดับ เช่น การฟังแล้วเรียงลำดับรูปภาพ หรือเนื้อหา

2.10 การค้นหาข้อมูล ให้ผู้เรียนฟังข้อความแล้วจดโน้ตอย่างย่อๆ เพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง

2.11 การเติมคำในช่องว่าง ครูให้ผู้เรียนเติมคำในช่องว่างของข้อความที่ไม่สมบูรณ์ในขณะที่ฟังแถบบันทึกเสียงหรือฟังครู

2.12 การจับคู่โดยการให้ผู้เรียนจับคู่ข้อความที่มีความหมายเหมือน หรือตรงกันข้ามกับข้อความที่ได้ฟัง

3. ขั้นหลังการฟัง (Post Listening Exercises) เป็นกิจกรรมที่ทำหลังจากได้รับข้อมูล ทั้งหมดจากการฟังแล้ว โดยมีรูปแบบของกิจกรรมดังนี้

3.1 การตรวจสอบคำตอบ เพื่อแสดงว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ฟัง อาจเป็นคำถามที่มีตัวเลือก หรือใช้แบบฝึกที่เป็นตัวเลือกแบบถูก/ผิด

3.2 การแก้ปัญหา ให้ผู้เรียนฟังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหา จากนั้นให้ผู้เรียนช่วยกันแก้ปัญหา

3.3 การสรุปย่อ ผู้เรียนเลือกหาประโยคที่เหมาะสมที่จะเป็นบทสรุปของเรื่องจากข้อมูลที่ครูให้

3.4 การฟังข้อมูลเป็นส่วนๆ โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนแล้วให้ฟังข้อมูลคนละส่วน แต่เป็นข้อมูลเรื่องเดียวกัน จากนั้นให้ผู้เรียนรวมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล เพื่อจะได้รวบรวมข้อมูลทั้งหมดเป็นเรื่องที่สมบูรณ์

3.5 กิจกรรมการเขียน เช่นให้ผู้เรียนเขียนจดหมาย โทรเลข ไปรษณียบัตร ให้สัมพันธ์กับเรื่องที่ฟัง

3.6 กิจกรรมการพูด เช่น การโต้วาทิ สัมภาษณ์ อภิปราย บทบาทสมมุติ สละที่สัมพันธ์กับข้อความหรือเรื่องที่ฟัง

จากข้อมูลที่กำลังกล่าวมาข้างต้นทำให้สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนทักษะการฟัง นั้นมักขึ้นอยู่กับจุดประสงค์การสอนทักษะการฟัง เนื้อหาและกิจกรรมที่ใช้ในการสอนควรสร้างความสนใจและความต้องการของผู้เรียน เพื่อผู้เรียนจะได้นำไปใช้ได้จริงทั้งในและนอกห้องเรียน การสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการฟัง (Pre-listening Stage) ขั้นการฟัง (While-listening Stage) ขั้นหลังการฟัง (Post-listening Stage) โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย

2. เอกสารเกี่ยวกับการพูด

2.1 ความหมายของการพูด

การพูดเป็นทักษะที่มีความสำคัญในการเรียนการสอนภาษา เป็นเครื่องบ่งชี้ความสามารถในการสื่อความหมาย

ชัยยา เปรมภักดิ์ (2543 : 18) อธิบายว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ข่าวสาร โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงหรือกิริยาอาการ โดยต้องมีความรู้เกี่ยวกับเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และวัฒนธรรม ผู้พูดจะต้องใช้วิธีการพูดที่ทำให้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540 : 167) อธิบายว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อน และเกิดจากการฝึกฝนเป็นเวลานาน ไม่ได้เกิดจากความเข้าใจและจดจำ

อวยชัย ผกามาศ (2542 : 1-2) ให้ความหมายของการพูดว่า การพูดคือการสื่อสาร ความคิด ประสบการณ์ และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิด ความเข้าใจโดยอาศัยน้ำเสียง ภาษา และกิริยาท่าทาง อย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามจรรยาบรรณและประเพณีนิยมของสังคม ให้ผู้ฟังรับรู้และเกิดการตอบสนอง

สรุปได้ว่า การพูด หมายถึง การถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และข่าวสารโดยใช้น้ำเสียง และการใช้อากัปกิริยาที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ การพูดที่มีประสิทธิภาพจึงต้องอาศัยการฝึกฝน และมีความรู้ในสิ่งที่พูดเป็นอย่างดี

2.2 ความสำคัญของการพูด

ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การพูดจัดเป็นทักษะที่เราใช้กันมากเป็นอันดับสอง รองจากทักษะการฟัง เราใช้การพูดในการสื่อความหมายให้ผู้ฟังได้รับทราบข้อมูลหรือข่าวสาร

การพูดดีย่อมมีผลต่อการดำเนินชีวิตทุกสาขาอาชีพโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชีพครู ถ้ารู้จักพูดนำเสนอข้อมูลให้นักเรียนได้อย่างน่าสนใจและถูกต้องเหมาะสม ย่อมทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอน มีความสนุกสนาน ไม่เครียด และช่วยเพิ่มพูนประสิทธิภาพทางการเรียนได้อย่างหนึ่ง การพูดจึง มีความสำคัญมาก (เทวี คุ่มภันต์. 2544 : 1)

สมชาติ กิจยรรยง (2546 : 237) กล่าวถึงความสำคัญของการพูดไว้ว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความคิดเห็น หรือข้อคิดต่อผู้ฟัง โดยใช้เสียง ภาษา อากัปกิริยา ภาพ ฯลฯ เพื่อให้คนฟังรับรู้

การพูดจึงมีความสำคัญ นอกจากจะเป็นความสำคัญในด้านการสื่อสาร ที่ประหยัด สะดวก รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากแล้ว ยังมีความสำคัญในด้านต่าง ๆ (สมปราชญ์ อัมมะพันธุ์. 2540 :6-9) ดังนี้

1. การสร้างมนุษยสัมพันธ์ การพูดเป็นการสื่อสารสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีแก่ทุกคน โดยไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ แต่ผลย่อมนำไปสู่ความสุขและความสำเร็จ เพียงแต่ผู้พูดระมัดระวังถ้อยคำน้ำเสียงให้สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ และบุคคล

2. การสร้างสันติภาพ การพูดสามารถสร้างความเข้าใจ กระชับความสัมพันธ์แก่ประชาคมระดับประเทศและในระดับโลก เช่น การพูดของนักการทูต และผู้บริหารที่มีชื่อเสียง ก้องโลก อาทิ ประธานาธิบดีอับราฮัม ลินคอล์น บิลล์ คลินตัน เป็นต้น

3. การประกอบอาชีพ การพูดเป็นสื่อช่วยให้หลาย ๆ อาชีพประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาชีพครู-อาจารย์ เป็นอาชีพที่ต้องถ่ายทอดความรู้ ให้คำปรึกษา แนะนำอบรม ชักจูง โน้มน้าว ครู-อาจารย์ จึงจำเป็นต้องพูดอย่างชัดเจน แจ่มแจ้ง และเข้าใจง่าย

สรุปได้ว่า การพูดเป็นสิ่งมีคุณค่าอย่างยิ่งสำหรับมนุษย์ เพราะการพูดเป็นสื่อที่ง่าย สะดวก ประหยัด และมีประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นการทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่ ขอความช่วยเหลือ การประชุมอภิปราย การโฆษณาชวนเชื่อ การตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น ล้วนใช้การพูดเป็นปัจจัยสำคัญทั้งสิ้น

2.3 องค์ประกอบของการพูด

องค์ประกอบ หมายถึง ส่วนต่าง ๆ ที่มาประกอบกันเข้าเป็นความสมบูรณ์ครบถ้วน การพูดก็ต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้ (กฤษทสิย์ ไวยะวณิช. 2545 : 2)

1. ผู้พูด (Speaker) คือ ผู้ต้องการแสดงออกถึงความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือความต้องการให้อีกผู้หนึ่งรับรู้ ผู้พูดต้องใช้ภาษา น้ำเสียง กิริยาท่าทาง ตลอดจนการใช้อุปกรณ์ต่างๆ ประกอบ เช่น หุ่นจำลอง ของตัวอย่าง ภาพประกอบ หรือการสาธิต เพื่อให้การพูดบรรลุวัตถุประสงค์

2. เนื้อหาสาระ (Speech) คือ เนื้อเรื่องซึ่งอาจเป็นความรู้ ความต้องการ หรืออารมณ์ของผู้พูดที่ต้องการแสดงออก เนื้อหาสาระนั้นอาจเป็นการแจ้งให้ทราบ เล่าให้ฟัง ถามให้ตอบ สั่งให้ทำ หรือแนะนำให้เกิด

3. ผู้ฟัง (Audience) คือ ผู้รับเนื้อหาสาระจากผู้พูด ผู้ฟังจะรับรู้เรื่องราวของผู้พูดได้มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับความสนใจ ระดับความรู้ ความสามารถในการเข้าใจภาษา อายุ และเพศ เป็นต้น ผู้ฟังอาจเป็นคนเดียวหรือกลุ่มคนก็ได้

รวีวงศ์ ศรีทองรุ่ง (2540 : 10 -11) กล่าวว่า การพูดเป็นการสื่อสารแบบเผชิญหน้า (Face to Face Communication) ระหว่างบุคคล ดังนั้นการพูดจะประสบความสำเร็จย่อมต้องมีองค์ประกอบดังนี้

1. ผู้พูด (Speaker) เป็นผู้สื่อสารไปยังผู้ฟัง จึงต้องแสดงความสามารถในการพูดถ่ายทอดความรู้สึก ข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริง ตลอดจนทัศนคติของตนไปสู่ผู้ฟังให้ดีที่สุด เท่าที่ทำได้โดยการรู้จักใช้ภาษา เสียง อากัปกิริยา และรู้จักสะสมความคิดอ่านที่มีคุณค่า มีประโยชน์ และ รวบรวมความคิดต่างๆ เหล่านั้นให้เป็นระเบียบ เพื่อถ่ายทอดให้ผู้ฟังทราบ ผู้ฟังจะเข้าใจได้ง่ายชัดเจนและรวดเร็ว

2. สาระ หรือ เนื้อหาที่พูด (Speech) ผู้พูดควรจะพูดเรื่องที่ตนถนัด และมีความรู้ในด้านนั้น มีการเตรียมลำดับและการดำเนินเรื่องที่ดี และถูกต้อง

3. ผู้ฟัง (Audience) การสื่อความหมายเป็นขบวนการติดต่อทางสังคมที่มีผู้พูดเป็นผู้ให้ ผู้ฟังเป็นผู้รับ ผู้พูดจะสื่อความหมายได้ตรงเป้าหมายยิ่งขึ้นหากรู้จักวิเคราะห์ผู้ฟัง

4. เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communication Channel) สิ่งที่จะช่วยถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดไปให้คนฟัง เช่น เสียง สีหน้า อากัปกิริยา ท่าทาง และอาจรวมไปถึงโสตทัศนูปกรณ์อื่นๆ

5. ความมุ่งหมายหรือผลที่เกิดจากการพูด การพูดทุกชนิดจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือผลที่เกิดขึ้น

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบในการพูดประกอบด้วย ผู้พูด ผู้ฟัง และเนื้อหาสาระ ที่ผู้พูดกล่าวขึ้นเพื่อการติดต่อสื่อสาร ซึ่งต้องอาศัยเครื่องมือต่างๆ ในการสื่อความหมาย เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ในการพูด

2.4 การจัดการเรียนการสอนทักษะการพูด

อัจนรา วงศ์โสธร (2543 : 81-83) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดโดยกำหนดกิจกรรมและตัวกระตุ้นสำหรับการสอนพูดไว้ดังนี้

กิจกรรมการสอนพูด

1. ให้บรรยายสิ่งของหรือภาพ
2. ให้ผู้เรียนวาดภาพหรือเขียนแผนภูมิ
3. ให้ผู้เรียนประกอบชิ้นส่วนเครื่องมือ กลไก อย่างใดอย่างหนึ่ง
4. ให้ผู้เรียนจัดเรียงลำดับภาพ
5. บอกทางไปทีใดที่หนึ่ง
6. เล่าเรื่อง
7. รายงาน
8. แสดงความคิดเห็น
9. บรรยายเหตุการณ์ บุคคล สถานที่

ตัวกระตุ้นสำหรับการสอนพูด

1. ข้อความ
2. ภาพ
3. สถานการณ์ กิจกรรม ที่คู่สอมีส่วนร่วม
4. โสตทัศนูปกรณ์ เช่น โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ภาพนิ่ง วิทยุ วีดิทัศน์

สกอตต์ (Scott. 1981 : 70) เสนอขั้นตอนในการสอนและกิจกรรมในการพูดไว้ดังนี้

1. ขึ้นบอกวัตถุประสงค์ของการเรียน ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียน รู้ถึงสิ่งที่จะเรียน
2. ขึ้นเสนอเนื้อหา การเสนอเนื้อหาควรอยู่ในรูปบริบท ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียน สังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งจะต้องขึ้นกับบริบท เช่น ผู้พูดเป็นใคร มีความรับผิดชอบกับคู่สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่ถูก สถานที่พูด และเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง
3. ขึ้นการฝึกและการถ่ายโอน การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะฝึกพูดพร้อมๆกันหรือเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟัง ได้ยินได้ฟังสำนวนภาษาหลายๆ แบบ และเป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง และควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระ ใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

สรุปได้ว่าในการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดต้องประกอบด้วยกิจกรรมการสอนพูด และตัวกระตุ้นสำหรับการสอนพูด โดยผู้สอนสามารถเลือกและปรับใช้ได้ตามความเหมาะสม

2.5 ระดับความสามารถในการพูด

แครร์รอล (Carroll.1982 : 135) ได้จัดระดับความสามารถในการพูดไว้ 9 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 ระดับผู้ใช้ภาษาไม่ได้ (Non-user) ผู้พูดไม่สามารถเข้าใจหรือพูดภาษาได้เลย

ระดับ 2 ระดับผู้ใช้ภาษาได้เล็กน้อย (Intermittent user) ผู้พูดสามารถพูดได้เพียงคำสองคำ

ระดับ 3 ระดับผู้ใช้ภาษาได้จำกัด (Extremely Limited user) ผู้พูดจะพูดตะกุกตะกัก เข้าใจผิดบ่อยๆ เข้าใจบทสนทนาบางส่วน จึงไม่สามารถคุยได้ต่อเนื่องได้เรื่องได้ราวที่ถูกต้อง จับได้แต่ใจความสำคัญ จับรายละเอียดไม่ได้

ระดับ 4 ระดับผู้ใช้ภาษาเกือบจะพอเพียง (Marginal user) ผู้พูดสามารถสนทนาโต้ตอบได้แต่ค่อนข้างเป็นคู่สนทนาเงียบ ไม่สามารถนำการสนทนา หรืออภิปรายได้ มีความยากลำบากในการสนทนาด้วยความเร็วปกติ ขาดความคล่องแคล่วและความถูกต้อง การสนทนาดำเนินไปด้วยความยากลำบากและไม่ต่อเนื่อง แต่ยังสามารถแสดงให้เห็นว่าเข้าใจเรื่องที่สนทนาได้ตรงกัน มีสำเนียงในการใช้ภาษาเดิมปนอยู่ มีความแตกต่างจากระดับที่ 3 ตรงที่คู่สนทนาให้ความสนใจผิดน้อยมากกว่าคู่สนทนาในระดับที่ 3

ระดับ 5 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ปานกลาง (Modest user) ผู้พูดสามารถสื่อใจความสำคัญในการสนทนาได้ ยังขาดลีลาของภาษาและไวยากรณ์ยังมีข้อผิดพลาด ต้องถามหรือถูกถามเป็นครั้งคราว เพื่อให้ได้ใจความชัดเจน ขาดความคล่องแคล่วและความสามารถในการนำเสนอ ผู้พูดต้องพูดชัดถ้อยชัดคำ ดำเนินการสนทนาได้แต่ไม่ค่อยน่าสนใจ ไม่มีลีลาในการพูด

ระดับ 6 ระดับผู้ใช้ที่สามารถใช้ภาษาได้ (Competent user) ผู้พูดสามารถคุยในหัวข้อที่ต้องการได้ ติดตามเรื่อง เปลี่ยนเรื่องที่พูดได้ หยุดพูดหรือพูดตะกุกตะกักเป็นครั้งคราวมีความสามารถในการริเริ่มเรื่องสนทนาได้

ระดับ 7 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดี (Good user) ผู้พูดสามารถเล่าเรื่องได้ชัดเจนและมีเหตุผล สามารถสนทนาได้อย่างเป็นเรื่องเป็นราว แต่ไม่คล่องมากนัก สามารถติดตามการสนทนาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงน้ำเสียง มีการพูดตะกุกตะกัก หรือพูดซ้ำคำ แต่ได้ตอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับ 8 ระดับผู้ใช้ภาษาได้ดีมาก (Very Good user) ผู้พูดสามารถอภิปรายได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำการสนทนา ดำเนินเรื่องต่อไป และขยายความได้ตามความจำเป็น แสดงอารมณ์ขัน และโต้ตอบด้วยน้ำเสียงและท่าทางที่เหมาะสม

ระดับ 9 ระดับผู้เชี่ยวชาญในการใช้ภาษา (Expert user) ผู้พูดสามารถพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำการสนทนา ดำเนินเรื่องต่อ ขยายความได้ และพูดได้ใจความสำคัญ

นอกจากนี้ FSI (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2538 : 210-211 ; อ้างอิงจาก Oller. 1979 : p. 321) ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อแบ่งระดับความสามารถในการพูดดังนี้

การออกเสียง

1. มีการออกเสียงที่ฟังไม่เข้าใจบ่อยครั้ง
2. ออกเสียงผิดมากและฟังไม่เข้าใจต้องพูดซ้ำ
3. ใช้เสียงแปร่ง ทำให้ต้องตั้งใจฟัง และการออกเสียงผิดๆ ทำให้เข้าใจผิดเป็นบางครั้ง
4. ใช้เสียงแปร่ง ในบางที่และออกเสียงผิดในบางครั้งแต่ยังฟังได้เข้าใจ
5. ไม่มีการออกเสียงผิดที่ฟังได้ชัด แต่อาจฟังออกว่าเป็นคนต่างชาติพูด
6. ออกเสียงได้เหมือนเจ้าของภาษาทุกอย่าง ไม่มีร่องรอยว่าเป็นคนต่างชาติ

ไวยากรณ์

1. ใช้ไวยากรณ์ผิดทั้งหมด ยกเว้นแต่ที่เป็นสำนวนที่ท่องจำไว้ใช้บ่อยครั้ง
2. มีที่ผิดอย่างสม่ำเสมอ บ่งถึงความสามารถน้อยมากในการใช้รูปประโยคที่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้บ่อยครั้ง
3. มีที่ผิดบ่อยครั้ง บ่งถึงความไม่สามารถใช้รูปประโยคที่สำคัญๆ ได้ และทำให้ผู้ฟังเกิดความรำคาญและความไม่เข้าใจเป็นบางครั้ง
4. มีที่ผิดในบางครั้ง บ่งถึงความไม่สามารถใช้รูปประโยคบางประโยคได้ แต่ไม่ถึงกับทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจ
5. มีที่ผิดน้อย และไม่ล้มเหลวในการสื่อสารเพราะใช้ไวยากรณ์อย่างใดอย่างหนึ่งผิด
6. มีที่ผิดไม่เกิน 2 แห่ง ในระหว่างการสัมภาษณ์

คำศัพท์

1. ใช้ศัพท์ผิดๆ แม้แต่ในการสนทนาเรื่องพื้นๆ ทั่วไป
2. วลีที่จำกัอยู่แต่การพูดเรื่องส่วนตัวพื้นฐานและความจำเป็นในการดำรงชีพ (เช่น เรื่องเวลา อาหาร การไปไหนมาไหน ครอบครัว ฯลฯ)
3. บางครั้งมีการใช้ศัพท์ไม่ถูกต้อง ความจำกัดของวลีคำศัพท์ ทำให้พูดคุยเรื่องการทำงานอาชีพ และเรื่องสังคมต่างๆ ไปไม่ได้
4. รู้ศัพท์ทางด้านการงานอาชีพอย่างเพียงพอที่จะพูดคุยเรื่องที่ตนสนใจเป็นพิเศษได้ ความรู้ศัพท์ทั่วไป ช่วยให้สามารถพูดคุยเรื่องทั่วไปได้ แต่ยังมีการพูดซ้ำและวกวน
5. รู้คำศัพท์ทางด้านการงานและวิชาชีพกว้างและแม่นยำ รู้ศัพท์ทั่วไปเพียงพอที่จะแก้ปัญหา ด้านปฏิบัติที่ซับซ้อนได้ และใช้ภาษาในสถานการณ์ทางสังคมต่างๆ ได้
6. เห็นได้ชัดว่ามีวลีที่กว้างและแม่นยำเหมือนกับเจ้าของภาษาที่ได้รับการศึกษาดี

ความคล่องในการพูด

1. พูดตะกุกตะกักและไม่ปะติดปะต่อกัน จนทำให้พูดคุยกันไม่รู้เรื่องแทบทั้งหมด
2. พูดซ้ำมากและติดตะกุกตะกัก ยกเว้นประโยคสั้นๆ หรือประโยคที่ใช้บ่อย และท่องจำมาไว้
3. พูดซ้ำและไม่คล่องบ่อยๆ บางประโยคก็พูดได้ไม่จบ
4. พูดซ้ำไม่คล่องในบางครั้ง ยังต้องพูดซ้ำใหม่และติดขัดเรื่องการใช้ศัพท์
5. พูดได้คล่อง แต่ยังติดเรื่องความเร็วและความราบเรียบในการพูด
6. พูดทุกเรื่องทั้งเรื่องการทำงานและเรื่องทั่วไป ได้คล่องและราบเรียบเหมือนเจ้าของภาษา

ความเข้าใจ

1. ฟังการสนทนาเรื่องพื้นๆ ได้เข้าใจน้อยเกินไป
2. เข้าใจแต่เพียงการพูดซ้ำๆ และเป็นเรื่องพื้นๆ ด้านสังคมและท่องเที่ยวที่ทุกคนรู้แล้ว ยังต้องให้ผู้พูดด้วยพูดซ้ำและเรียบเรียงความให้ฟังอีกครั้งบ่อยๆ หรือให้ผู้พูดด้วยปรับภาษาที่ใช้ให้ง่ายลงบ่อยครั้ง
3. เข้าใจเรื่องง่ายๆ ที่เกี่ยวกับตนเองโดยตรง ต้องพูดซ้ำๆ หรือซ้ำในบางครั้ง
4. เข้าใจภาษาที่ผู้มีการศึกษาใช้และด้วยความเร็วปกติและเป็นการพูดตัวต่อตัวได้ค่อนข้างดี แต่ผู้พูดด้วยยังต้องพูดซ้ำและเรียบเรียงความใหม่ให้

5. เข้าใจภาษาพูดอย่างปกติของผู้ที่มีการศึกษาใช้ในทุกเรื่อง ยกเว้นสำนวนภาษาพูด ภาษาที่มีที่ใช้บ่อย หรือการพูดที่เร็วมากและออกเสียงไม่ชัด

6. เข้าใจภาษาพูดทุกอย่างทั้งที่เป็นการใช้ภาษาแบบทางการ สำนวนภาษาพูดเหมือนกับเจ้าของภาษาที่มีการศึกษาดี

จากการจัดระดับความสามารถในการพูด จะเห็นว่า ความสามารถในการพูดมีหลายระดับ ตั้งแต่ผู้พูดที่สามารถพูดได้ดีเยี่ยมถึงผู้พูดที่ไม่สามารถพูดได้เลย ทั้งนี้โดยมีเกณฑ์ประเมินความสามารถในการพูดประกอบด้วย ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา การสื่อความหมาย การใช้คำศัพท์ สำนวน การใช้ไวยากรณ์ การออกเสียง และความเป็นธรรมชาติในการพูด

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยได้ปรับจากเกณฑ์ในการวัดความสามารถในการพูดของ FSI (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2538 : 210-211 ; อ้างอิงจาก Oller. 1979 : p. 321)

3. เอกสารเกี่ยวกับการใช้สื่อวีดิทัศน์

3.1 ความสำคัญของสื่อวีดิทัศน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

วีดิทัศน์จัดเป็นสื่อการศึกษาชนิดหนึ่ง ที่มีบทบาทสำคัญ และประสบผลสำเร็จในการสอนภาษา เนื่องจากเป็นสื่อที่นำภาพเคลื่อนไหวได้เข้ามาประกอบเสียง ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจ สนุกสนานเพลิดเพลิน และกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมต่างๆ สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ในแง่ของการรับรู้และการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี (อำนวย เดชชัยศรี. 2544 : 42)

อัจฉรา สัมพันธ์ (2538 : 66-69) กล่าวว่า การนำวีดิทัศน์มาใช้ในการเรียนการสอนภาษา เป็นที่นิยมแพร่หลายมากขึ้น เพราะวีดิทัศน์สามารถนำเสนอการใช้ภาษา ในสถานการณ์ที่เหมือนจริงแก่ผู้เรียนได้ ผู้เรียนสามารถรับชมภาพและฟังเสียงได้พร้อมกัน ส่วนการใช้ภาษาจะอยู่ในบริบท (Context) และยังมีองค์ประกอบด้านอื่นที่ผู้เรียนสามารถรับรู้ได้จากภาพที่ปรากฏ เช่น ภาพบุคคลที่ปรากฏบนจอจะช่วยให้ผู้เรียนทราบถึง อายุ เพศ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เห็นลักษณะการแต่งกาย สถานภาพทางสังคม สังเกตได้ถึงอารมณ์ และความรู้สึกของบุคคลนั้นๆ ได้จากการแสดงออกทางสีหน้า (Facial expression) ท่าทาง (Gesture) รวมทั้งการใช้ภาษากาย (Body language)

ฟินนอคชีอาโร (Finocchiaro. 1989 : 150-151) และโทมาลิน (Tomalin. 1986 : 9) มีความเห็นว่า วีดิทัศน์เป็นการจำลองการสนทนาที่เป็นธรรมชาติจากในชีวิตจริงเป็นเทคโนโลยีที่นำโลกภายนอกเข้ามาไว้ในห้องเรียน ครูสามารถใช้ประโยชน์อันหลากหลายจากวีดิทัศน์

กระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิกิริยาโต้ตอบกับสิ่งที่ได้เห็นบนจอภาพ สื่อวีดิทัศน์จึงกลายเป็นจุดศูนย์กลางของ การมีปฏิสัมพันธ์ (Focus of interaction) และเป็นสิ่งเร้า (Stimulus) สำหรับกิจกรรมต่างๆ ในห้องเรียน วีดิทัศน์จึงมีความสำคัญมาก

ฮิลล์ (Hill. 1992 : 5) มีความเห็นว่าวีดิทัศน์สามารถเป็นต้นแบบในการใช้ภาษา และพัฒนาทักษะการใช้ภาษาของครูผู้สอนได้เช่นเดียวกับผู้เรียน ครูสามารถเรียนรู้และเลียนแบบ การสนทนา ไวยากรณ์ ในสถานการณ์ต่างๆ ครูที่ใช้วีดิทัศน์เป็นสื่อประกอบการสอน จะเป็นผู้ทันสมัย และเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถ

จากคำกล่าวของผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้สามารถสรุปได้ว่าวีดิทัศน์เป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพอย่างยิ่ง ในการพัฒนาการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ สามารถทำให้ผู้เรียนได้เห็นภาพและได้ยินเสียงสมจริง ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ เกิดความเข้าใจและจดจำได้นาน วีดิทัศน์ใช้ง่ายและสะดวก เหมาะสำหรับผู้เรียนทุกระดับชั้น ทุกเพศและทุกวัย

3.2 ประเภทของสื่อวีดิทัศน์ที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

สื่อวีดิทัศน์ที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษา ในห้องเรียนแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ (Allan. 1985 : 19-22)

3.2.1 สื่อวีดิทัศน์ที่ผลิตขึ้นมาสำหรับใช้ในการเรียนการสอนภาษา (ELT video materials) ซึ่งแบ่งย่อยได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

3.2.1.1 สื่อวีดิทัศน์ที่มีผู้สอนในตัวสื่อโดยตรง (Direct teaching video) อาทิเช่น Follow Me, Dynamic English เป็นต้น สื่อวีดิทัศน์ประเภทนี้นิยมใช้สำหรับผู้เริ่มเรียนภาษา หรือผู้เรียนระดับต้นเนื้อหาจะเป็นการนำเสนอตัวอย่างของการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ในจอภาพจะปรากฏผู้สอนซึ่งเป็นผู้ดำเนินรายการในขณะเดียวกัน ผู้เรียนมีหน้าที่ชมวีดิทัศน์และปฏิบัติตามคำสั่งที่ปรากฏบนจอจากผู้สอน แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า ผู้สอนในห้องเรียนจะ ลดบทบาทลง เพราะผู้สอนเองสามารถเลือกภาพเหตุการณ์ที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของบทเรียนและความต้องการของทั้งผู้สอนและผู้เรียนมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาในห้องเรียนโดยเฉพาะก็ได้และออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียนนั้นๆ

3.2.1.2 สื่อวีดิทัศน์ที่เป็นแหล่งข้อมูล (Resource video) อาทิเช่น Video English เป็นต้น สื่อวีดิทัศน์ประเภทนี้ใช้ได้กับผู้เรียนทุกระดับชั้นขึ้นอยู่กับระดับความยากของภาพเหตุการณ์นั้นๆด้วย เนื้อหาจะเป็นการนำเสนอตัวอย่างการใช้ภาษาในแต่ละบริบทที่เป็นธรรมชาติมากที่สุดโดยไม่มีผู้สอนปรากฏอยู่ในวีดิทัศน์ ภาพเหตุการณ์แต่ละภาพจะไม่มีภาพ

ต่อเนื่องกัน ดังนั้นจึงสะดวกต่อผู้สอนในการเลือกภาพเหตุการณ์มาใช้ในการเรียนการสอนภาษา (Tomalin . 1986 : 17-19)

3.2.1.3 สื่อวีดิทัศน์ที่ผลิตขึ้นเอง (Self-made video / In-house material)
สื่อวีดิทัศน์ ประเภทนี้จะเป็นการร่วมมือกันผลิตขึ้นระหว่างผู้สอนและผู้เรียน หรือผู้เรียนและผู้เรียนในขณะที่ทำกิจกรรมทางภาษากิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่ต้องใช้ภาษาจริง (Real English) และให้เหมือนอยู่ในสถานการณ์ (Real World) เช่น กิจกรรมเกมทางภาษา (Language game activities) กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play activities) หรือกิจกรรมสถานการณ์จำลอง (Simulation activities) เป็นต้น (Willis. 1983 : 49 , Loneragan. 1984 : 7)

กล่าวโดยสรุปคือ เนื้อหาของสื่อวีดิทัศน์ที่ผลิตขึ้นมาสำหรับใช้ในการเรียนการสอนภาษานี้จะเป็นการนำเสนอตัวอย่างของภาษาที่ใช้สถานการณ์หรือบริบทต่างๆ ที่เหมาะสม และนำเสนอเรื่องในชีวิตประจำวันของเจ้าของภาษา ผู้สอนจึงนิยมใช้สื่อประเภทนี้เพื่อนำเสนอตัวภาษา การใช้ภาษาและวัฒนธรรมเป็นส่วนใหญ่

3.2.2 สื่อวีดิทัศน์ที่ไม่ได้ผลิตสำหรับใช้ในการเรียนการสอนภาษา (Non-ELT video materials / Authentic video) ซึ่งแบ่งย่อยเป็น 2 ประเภทได้ดังนี้

3.2.2.1 สื่อวีดิทัศน์ที่มีขายตามท้องตลาด (Commercially – produced video) ได้แก่ ภาพยนตร์ (Films) สารคดี (Documentaries)

3.2.2.2 สื่อวีดิทัศน์ที่ผู้สอนบันทึกมาจากรายการทางโทรทัศน์ (Off – air recordings /Off – air materials) ได้แก่ ภาพยนตร์ (Films) ละครชีวิตที่มีหลายตอนต่อเนื่องกัน (Soap – opera serial stories) ละครตลกขบขัน ('Sitcom' comedy series) การ์ตูน (Cartoons or comics) สารคดี (Documentaries) โฆษณา (Advertisements) ข่าว (News) และ รายงานอากาศ (Weather forecast)

สื่อวีดิทัศน์ที่ไม่ได้ผลิตขึ้นมาสำหรับใช้ในการเรียนการสอนภาษานี้ เป็นสื่อการเรียนการสอนที่นับได้ว่าเป็นสื่อจริง (Authentic materials) เพราะมีตัวอย่างของการใช้ภาษาในการ สื่อสารกันในชีวิตจริงอย่างเป็นธรรมชาติ ผลิตขึ้นมาสำหรับผู้ที่เป็นเจ้าของภาษา หากผู้สอนสามารถนำสื่อประเภทนี้มาใช้ในการเรียนการสอนภาษา นอกจากผู้เรียนจะได้รับ ความสนุกสนานแล้ว ผู้เรียนยังได้ประสบการณ์จริงเกี่ยวกับภาษาด้วย (Allan. 1985 : 30) และเนื่องจากภาษาที่ตัวละครพูดจะมีอัตราความเร็วปกติ ลักษณะการสื่อสารทุกอย่างจะเป็นธรรมชาติ จึงเป็นการค่อนข้างยากสำหรับผู้สอนที่จะใช้สื่อวีดิทัศน์ประเภทนี้เพื่อนำเสนอตัวภาษาเพราะต้องพยายามจับคำพูดให้ได้ทุกตัวอักษร ฉะนั้นสื่อวีดิทัศน์ประเภทนี้จึงเหมาะสำหรับใช้เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษารวมทั้งเพื่อการศึกษาและเปรียบเทียบวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและของผู้เรียนมากกว่า

3.2 ขั้นตอนการสอนโดยใช้วีดิทัศน์

ขั้นตอนการสอนโดยใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไป ควรมี ขั้นตอนดังนี้ (อัจฉรา สัปพันธ์. 2538 : 69 อ้างอิงจาก McGovern. 1983 : 66-67)

ขั้นที่ 1 ก่อนการชมวีดิทัศน์ (Pre-viewing stage) เพื่อเป็นการเตรียมผู้เรียน ให้มีความพร้อมก่อนที่จะเสนอบทเรียนด้วยวีดิทัศน์

ขั้นที่ 2 ระหว่างการชมวีดิทัศน์ (Viewing stage) ผู้สอนเตรียมกิจกรรมให้ผู้เรียนเก็บรวบรวมข้อมูลทางภาษา เรียนรู้ฝึกฝนพัฒนาความชำนาญในการใช้ภาษา

ขั้นที่ 3 หลังการชมวีดิทัศน์ (Post-viewing stage) ผู้สอนเตรียมกิจกรรมที่เน้น การผลิตภาษาของผู้เรียน และถ่ายทอดภาษาไปใช้ในสถานการณ์อื่น

สรุปได้ว่า กระบวนการสอนภาษาที่ใช้โดยทั่วไป มี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการชม วีดิทัศน์ ขั้นการชมวีดิทัศน์ และขั้นหลังการชมวีดิทัศน์ ซึ่งผู้สอนต้องเลือกกิจกรรมการสอนในแต่ละขั้นตอนให้เหมาะสมตรงกับวัตถุประสงค์ และเนื้อหาที่จะสอน เพื่อให้การเรียนการสอน บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยึดหลักการและแนวคิดสำหรับขั้นตอน การสอนโดยใช้วีดิทัศน์ ของ แม็คโกเวอร์น ซึ่งมี 3 ขั้นตอน ดังกล่าวข้างต้น

3.4 เทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนภาษาอังกฤษ

เทคนิคที่สำคัญๆ ในการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้วีดิทัศน์เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนา ความสามารถในการใช้ภาษาและมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ผู้สอนต้องรู้จักเทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกและได้รับความรู้ควบคู่ไปด้วยเทคนิคการใช้ วีดิทัศน์ประกอบการสอนที่สำคัญดังนี้ โลเนอร์แกน (Loneragan. 1984 : 73 - 77), แอลลัน (Allan. 1985 : 36 - 45), โทมอลิน (Tomalin. 1986 : 51- 65), สเต็มพลีสกี และ โทมอลิน (Stempleski & Tomalin. 1990 :15 - 16), วินีย์ (Viney. 2004 : Online)

3.4.1 การดูแต่ภาพโดยไม่ได้ฟังเสียง (Sound off / Vision on) หรือที่เรียกว่า “Silent viewing “เป็นการให้ผู้เรียนดูแต่ภาพแล้วอภิปราย หรือทำนายในเรื่องของภาษา เรื่องราว หรือสภาพการณ์ หรือทำนายเกี่ยวกับตัวละคร จาก และสัมพันธ์ภาพของตัวละคร เป็นต้น ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนให้รู้จักให้สังเกตกิริยาอาการการแสดงออกทางสีหน้า หรือสิ่งที่ เรียกว่าการสื่อสารที่ไม่ใช้ภาษา (Non-verbal language) เทคนิคนี้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใช้ ภาษาเพื่อการสื่อสารกันอย่างแท้จริง

3.4.2 การฟังแต่เสียงโดยไม่ดูภาพ (Sound on /Vision off) ให้ผู้เรียนฟังแต่เสียง โดยใช้หนังสือพิมพ์ หรือกระดาษโปสเตอร์แผ่นใหญ่ปิดที่จอภาพ หรือหันจอภาพไปทางอื่นก็ได้ แล้วให้ทำนายตัวละคร จาก สัมพันธภาพของตัวละคร หรือให้เล่าใจความสำคัญของเรื่องที่ได้ฟัง

จุดมุ่งหมายของเทคนิคนี้เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารกันอย่างแท้จริงเหมือนเทคนิคแรก

3.4.3 การเล่นไปหยุดไป (Play and pause / Freeze-frame control) ผู้สอนสามารถนำเทคนิคนี้ไปใช้ร่วมกับ 2 เทคนิคแรก เป็นเทคนิคที่ให้ผู้เรียนดูวีดิทัศน์ไปที่ละช่วงสั้นๆ โดยมีกิจกรรมคั่นเป็นระยะๆ (Progressive viewing) กิจกรรมที่คั่นการดูวีดิทัศน์อาจเป็นกิจกรรมที่ผู้สอนนำเสนอตัวภาษา หรือวัฒนธรรมต่างๆ กิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารกัน

3.4.4 การดูภาพและฟังเสียงไปพร้อมๆ กัน (Sound and vision on) เทคนิคนี้ผู้เรียนจะได้ดูวีดิทัศน์ในลักษณะดูตลอด (Total viewing) และมีกิจกรรมหรืองานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ (Active viewing tasks) ในขณะเดียวกันอาจให้มีการทำนายหรือการคาดเดาเหตุการณ์ (Prediction) โดยเลือกมาให้ดูเฉพาะบางช่วง (Selecting viewing) เมื่อผู้เรียนได้ดูวีดิทัศน์ให้ทำนายว่าตัวละครจะพูดอะไร พูดอย่างไร จะเกิดอะไรขึ้นต่อไป หรือทำนายย้อนหลัง โดยให้ผู้เรียนดูตอนจบของเรื่อง แล้วทำนายย้อนไปว่า เหตุการณ์ก่อนหน้านี้เป็นอย่างไร ซึ่งทำได้โดย

- ดูเฉพาะช่วงต้น และคาดเดาส่วนที่เหลือ
- ดูเฉพาะช่วงต้นและช่วงปลาย ให้คาดเดาช่วงกลางของเรื่อง
- ดูเฉพาะช่วงปลาย และคาดเดาส่วนที่ผ่านมา

3.4.5 การดูวีดิทัศน์ช่วงสั้นๆ ให้แต่ละช่วงนั้นอยู่สลับที่ไม่เรียงตามลำดับเรื่องราว (Jumbling sequences) ผู้เรียนดูวีดิทัศน์แล้วเรียงลำดับช่วงภาพเหตุการณ์นั้นใหม่ให้เป็นไปตามลำดับเรื่องราว

3.4.6 การแยกดูเป็นส่วนๆ ไม่เหมือนกัน (Jigsaw viewing / Split viewing) ผู้เรียนแต่ละคู่ดูวีดิทัศน์ต่างช่วงกันแต่อยู่ในเรื่องเดียวกัน แล้วนำมาแลกเปลี่ยนกันในลักษณะเล่าสู่กันฟังหรือถามตอบกันเพื่อจะได้ข้อมูลของเรื่องราวที่สมบูรณ์ เทคนิคนี้ทำได้หลายวิธีเช่น

- 3.4.6.1 ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งได้ฟังแต่เสียงขณะอีกกลุ่มหนึ่งได้ดูแต่ภาพ (Sound/Picture split)
- 3.4.6.2 ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งได้ดูภาพและฟังเสียงด้วย ขณะอีกกลุ่มหนึ่งได้ฟังแต่เสียง (Picture plus sound/Sound only)
- 3.4.6.3 ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งได้ดูแต่ภาพ ในขณะที่อีกกลุ่มไม่ได้มีข้อมูลใดๆ (Picture only / No information)

สรุปได้ว่า การที่ผู้สอนจะเลือกใช้วิธีใดนั้น ขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้เรียน ความพร้อมของเครื่องมือ ความพร้อมของสถานที่ และความต้องการให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของเนื้อหา เทคนิคการใช้ชีวิตทัศน์เหล่านี้ควรใช้หลากหลายสลับกันไป เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางภาษา โดยเฉพาะความสามารถทางด้านการฟังและการพูด

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ โดยใช้ชีวิตทัศน์

4.1 งานวิจัยภายในประเทศ

ประไพ เทียนเงิน (2534) ได้ศึกษา การพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้ชีวิตทัศน์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการฟังและ การพูดภาษาอังกฤษ หลังการสอนโดยชีวิตทัศน์สูงกว่าก่อนการสอนโดยการใช้ชีวิตทัศน์อย่างมี นัยสำคัญที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนโดยการใช้ชีวิตทัศน์ พบว่านักเรียน พอใจและสนุกสนานกับการเรียน ได้รับความรู้เพิ่มขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับศัพท์ และสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดี นักเรียนส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อการสอนโดยการใช้ชีวิตทัศน์และวิชาภาษาอังกฤษ

นพพร กระจำพจน์ (2536) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ผลของการใช้ชีวิตทัศน์ในการพัฒนาทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ จังหวัดสมุทรสาคร” ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในทักษะการฟัง-พูดของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ชีวิตทัศน์ประกอบการเรียนการสอนภาษาด้วย

วัลลยา บริสุทธิพันธ์ (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษโดยชีวิตทัศน์เป็นสื่อประกอบการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพุทธรังสีพิบูล จังหวัดฉะเชิงเทรา” ผลการวิจัยพบว่า คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบ หลังการสอนโดยชีวิตทัศน์สูงกว่าก่อนสอนโดยชีวิตทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนโดยชีวิตทัศน์

เรณู ดวงมณี (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลของการใช้ชีวิตทัศน์ ประกอบการสอนที่มีต่อความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร” ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังการสอนโดยใช้เทคนิค การใช้ชีวิตทัศน์ประกอบการสอน ช่วยให้ ผู้เรียนมีความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

- .01 มีความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความมั่นใจในตนเองในขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

โคลอน (Colon : 1991) ได้จัดทำบทเรียนและกิจกรรมการสอนทักษะการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมอเมริกัน แก่ผู้เรียนระดับสูงและปานกลาง โดยให้ผู้เรียนตอบคำถาม หลังจากดูภาพยนตร์เรื่อง Witness โดยให้ดูแบบไม่มีเสียงก่อนแล้วจึงให้ดูพร้อมกับเปิดเสียง คำถามเกี่ยวกับภาพยนตร์ เป็นคำถามความเข้าใจเนื้อเรื่อง 31 ตอน ตัวละคร สถานที่และ บทบาท ผลปรากฏว่า นักศึกษาใช้ความเข้าใจความหมายในภาพรวมมีความตั้งใจฟังตาม อัตราเร็วของ เนื้อหาใช้ความรู้พื้นฐานช่วยในการฟัง

การ์เบอร์และโฮลล์ (กุลวดี วีระวานิช. 2541 : 60 ; อ้างอิงจาก Garber & Holmes. 1981) ได้ศึกษาว่าการใช้ภาพยนตร์วีดิทัศน์สั้นๆ สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการฟัง-พูด ได้เพิ่มขึ้น

เดวิส (Davis :1999) ได้ศึกษาการใช้สื่อวีดิทัศน์ ในการสอนการออกเสียง ภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับกลาง ชาวเลบานอนในเพนซิลวาเนีย โดยให้ผู้เรียนทดสอบการ ออกเสียงชุด คำศัพท์ ที่ออกเสียงต่าง ๆ กัน ก่อนที่ผู้เรียนจะได้เรียนจากวีดิทัศน์ชุด “Perfect English Pronunciation” คำศัพท์เหล่านี้จะปรากฏให้ผู้เรียนได้ยิน ทั้งในช่วงต้น ช่วงกลาง และ ช่วงท้ายของวีดิทัศน์ ครูผู้สอนจะเป็นผู้สังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้และจดบันทึกไว้ ตลอด ระยะเวลา 12 สัปดาห์ หลังจากนั้นให้ผู้เรียนทดสอบอีกครั้งด้วยข้อทดสอบเดิม ผลการวิจัย พบว่าผู้เรียนมีการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ต่างกันดีขึ้นในทันที อย่างน้อย 80 เปอร์เซนต์ มี บางส่วนพัฒนาถึง 95 เปอร์เซนต์ และยังพบว่าผู้เรียนมีความมั่นใจในการออกเสียง และใช้ ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเพิ่มขึ้นด้วย

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่าสื่อวีดิทัศน์ เป็นสื่อที่มีคุณค่าต่อการนำเสนอ ภาษาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการฟังและการพูด สามารถจูงใจ ผู้เรียนให้สนใจและอยากจะเรียน วีดิทัศน์สามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมาย ของข้อมูลที่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ได้รวดเร็ว ต้องสามารถ คัดเลือกสื่อวีดิทัศน์ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ตามที่กำหนดมาใช้ประกอบการสอนภาษาอังกฤษ ได้ ด้วยการเตรียมเทคนิคการสอน กิจกรรม และใบงาน ประกอบการรับชมของผู้เรียน ช่วย ให้ การดำเนินการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยึดหลักการและแนวคิดสำหรับขั้นตอนการสอนโดยใช้
 วิดีทัศน์ ของ แม็คโกเวอร์น (อจนา สัปพันธ์. 2538 : 69 อ้างอิงจาก McGovern. 1983 : 66-
 67) ซึ่งมี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการชมวิดีโอทัศน์ ขั้นการชมวิดีโอทัศน์ และ ขั้นหลัง การชมวิดีโอทัศน์
 และเทคนิคการใช้วิดีโอทัศน์ประกอบการสอนของ สเต็มพลีสกี และ โทมาลิน (Stempleski &
 Tomalin. 1990 :15 – 16) ได้แก่ การดูแต่ภาพโดยไม่ได้ฟังเสียง (Sound off / Vision on)
 การฟังแต่เสียงโดยไม่ได้ดูภาพ (Sound on / Vision off) การเล่นไปหยุดไป (Play and pause /
 Freeze-frame control) การดูภาพและฟังเสียงไปพร้อมๆ กัน (Sound and vision on)
 การทำนายหรือการคาดเดาเหตุการณ์ (Prediction) การดูวิดีโอทัศน์ช่วงสั้นๆ ให้แต่ละช่วงนั้นอยู่
 สลับที่ไม่เรียงลำดับเรื่องราว (Jumbling sequences) การแยกสิ่งที่จะให้ชมออกเป็นส่วนๆ ไม่
 เหมือนกัน (Jigsaw viewing / Split viewing)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

✓ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

✓ การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 (01-320-101) จำนวน 240 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 (01-320-101) จำนวน 26 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยของการสุ่ม

✓ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง
3. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด
4. เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ (ภาคผนวก ก หน้า 55) มีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตร ขอบข่ายของเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา ภาษาอังกฤษ 1 (01-320-101) ตามที่กำหนดในหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2546

1.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค การใช้ชีวิตทัศนประกอบการสอนภาษา

1.3 คัดเลือกเนื้อหาสำหรับสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคชีวิตทัศน ซึ่ง ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาในวิชาภาษาอังกฤษ 1 จำนวน 3 หน่วยเรียน โดยใช้สื่อชีวิตทัศนทั้ง ELT และ Non-ELT ซึ่งเลือกภาพหรือจากการแสดงโดยคำนึงถึงเนื้อหาทางภาษา คือ หน่วยเรียนที่ 4-6 โดยครอบคลุมเนื้อหาดังต่อไปนี้

- การบรรยายสถานที่ ใช้ Hello America Book 2 บทที่ 9 และ Tourism Authority of Thailand

- การเล่าเรื่องราวในอดีต ใช้ Internet และ Hello America Book 3 บทที่ 5

- การบรรยายเหตุการณ์ในอนาคต ใช้ Film: Love Actually และ Hello America Book 3 บทที่ 14

1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิคการใช้ชีวิตทัศนประกอบการสอนภาษา ให้เหมาะสมกับเนื้อหา จำนวน 6 แผนๆ ละ 3 คาบๆ ละ 50 นาที ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับมาจาก หลักการและแนวคิดในการจัดการเรียนโดยใช้ชีวิตทัศนเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนภาษา ของตามขั้นตอน ดังนี้ (อัจฉรา สัมพันธ์. 2538 : 69 อ้างอิงจาก McGovern. 1983 : 66-67)

ขั้นที่ 1 ก่อนการชมชีวิตทัศน (Pre-viewing stage) เพื่อเป็นการเตรียมผู้เรียน ให้มีความพร้อมก่อนที่จะเสนอบทเรียนด้วยชีวิตทัศน โดยพูดคุย ตั้งคำถาม เป็นการให้ผู้เรียน ทราบบริบทของชีวิตทัศนที่กำลังจะได้ชม

ขั้นที่ 2 ระหว่างการชมชีวิตทัศน (Viewing stage) ผู้สอนเตรียมกิจกรรมให้ ผู้เรียนเก็บรวบรวมข้อมูลทางภาษา เรียนรู้ฝึกฝนพัฒนาความชำนาญในการใช้ภาษา

ขั้นที่ 3 หลังการชมชีวิตทัศน (Post-viewing stage) ผู้สอนเตรียมกิจกรรมที่ เน้นการผลิตภาษาของผู้เรียน และถ่ายทอดภาษาไปใช้ในสถานการณ์อื่น

เทคนิคการใช้ชีวิตทัศนประกอบการสอนภาษาที่นำมาใช้ในแผนการจัดการ เรียนรู้ยัติวิธีการของสเคมพลีสกี และโทมาลิน (Stempleski & Tomalin. 1990 : 15-16) และ แอลสัน (Allan. 1985 : 36-45) ดังนี้

1.4.1 การดูแต่ภาพโดยไม่ได้ฟังเสียง (Sound off / Vision on) หรือที่ เรียกว่า "Silent viewing" เป็นการให้ผู้เรียนดูแต่ภาพแล้วอภิปราย หรือทำนายในเรื่องของภาษา เรื่องราว หรือสภาพการณ์ หรือทำนายเกี่ยวกับตัวละคร ฉาก และสัมพันธ์ภาพของตัวละคร เป็นต้น

1.4.2 การฟังแต่เสียงโดยไม่ได้ดูภาพ (Sound on / Vision off) ให้ผู้เรียนฟังแต่เสียงแล้วให้ทำนายตัวละคร จาก สัมพันธภาพของตัวละคร หรือให้เล่าใจความสำคัญของเรื่องที่ฟัง เป็นต้น

1.4.3 การเล่นไปหยุดไป (Play and pause / Freeze-frame control) เป็นเทคนิคที่ให้ผู้เรียนดูวีดิทัศน์ไปที่ละช่วงสั้น ๆ โดยมีกิจกรรมคั่นเป็นระยะ ๆ (Progressive viewing)

1.4.4 การดูภาพและฟังเสียงไปพร้อม ๆ กัน (Sound and vision on) เทคนิคนี้ผู้เรียนจะได้ดูวีดิทัศน์ในลักษณะดูตลอด (Total viewing) และมีกิจกรรมหรืองานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ (Active viewing tasks) ในขณะเดียวกันอาจให้มีการทำนายหรือการคาดเดาเหตุการณ์ (Prediction) โดยเลือกมาให้ดูเฉพาะบางช่วง (Selecting viewing) เมื่อผู้เรียนดูวีดิทัศน์ให้ทำนายว่าตัวละครจะพูดอะไร พูดอย่างไร จะเกิดอะไรขึ้นต่อไป หรือทำนายย้อนหลัง โดยให้ผู้เรียนดูตอนจบของเรื่อง แล้วทำนายย้อนไปว่า เหตุการณ์ก่อนหน้านี้เป็นอย่างไร ซึ่งทำได้โดย

- ดูเฉพาะช่วงต้น และคาดเดาส่วนที่เหลือ
- ดูเฉพาะช่วงต้นและช่วงปลาย ให้คาดเดาช่วงกลางของเรื่อง
- ดูเฉพาะช่วงปลาย และคาดเดาส่วนที่ผ่านมา

1.4.5 การดูวีดิทัศน์ช่วงสั้น ๆ ให้แต่ละช่วงนั้นอยู่สลับที่ไม่เรียงลำดับเรื่องราว (Jumbling sequences) ผู้เรียนดูวีดิทัศน์แล้วเรียงลำดับช่วงภาพเหตุการณ์นั้นใหม่ ให้เป็นไปตามลำดับเรื่องราว

1.4.6 การแยกสิ่งที่จะให้ชมออกเป็นส่วน ๆ ไม่เหมือนกัน (Jigsaw viewing / Split viewing) ผู้เรียนแต่ละกลุ่มดูวีดิทัศน์ต่างช่วงกันแต่อยู่ในเรื่องเดียวกัน แล้วนำข้อมูลมาแลกเปลี่ยนกันในลักษณะเล่าสู่กันฟังหรือถามตอบกันเพื่อจะได้ดูข้อมูลของเรื่องราวที่สมบูรณ์

ทั้งนี้ผู้วิจัยนำเทคนิคการใช้วีดิทัศน์ข้างต้นบางเทคนิคมาใช้ผสมผสานกันในแต่ละบทเรียนเพื่อให้ผู้เรียนรู้ภาษา ฝึกฝนทักษะทางภาษาและใช้ภาษาสื่อสารกันในระดับเรียน

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและนำไปปรับปรุงแก้ไข

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบ ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง แก้ไขข้อบกพร่องและปรับปรุงอีกครั้งโดยมีเกณฑ์ในการตรวจดังนี้

- ความชัดเจนและความถูกต้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้
- ความสอดคล้องของกิจกรรมและเนื้อหา
- ความสอดคล้องของการประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปดำเนินการทดลองกับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง

แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

แผนที่ 1 Directions

แผนที่ 2 Interesting places

แผนที่ 3 Biography

แผนที่ 4 Experiences

แผนที่ 5 Future events and prediction

แผนที่ 6 Talking about future plans

ตาราง 1 เนื้อหารายละเอียดของแผน

แผน	เนื้อหา / หัวข้อ	แหล่งข้อมูล วีดิทัศน์	เทคนิคการใช้สื่อวีดิทัศน์ ประกอบการสอน
	ทดสอบก่อนการทดลอง (2 คาบ)		
1 (2 คาบ)	Directions	Hello America	- Sound and vision on Play and pause
2 (3 คาบ)	Interesting places	Tourism Authority of Thailand	- Sound off / Vision on Sound and vision on Play and pause
3 (3 คาบ)	Biography	Internet	- Sound and vision on Play and pause
4 (3 คาบ)	Experiences	Hello America	- Sound off / Vision on Sound and vision on Prediction / Play and pause
5 (3 คาบ)	Future events and prediction	Film entitled 'Love Actually'	- Jigsaw viewing Prediction Play and pause
6 (3 คาบ)	Talking about Future plans	Hello America	- Sound on / Vision off Sound and vision on Play and pause
	ทดสอบหลังการทดลอง (2 คาบ)		

2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษ (ภาคผนวก ข หน้า 66) มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ เช่น Testing Spoken Language อันเดอร์ฮิลล์(Underhill. 1988), Listen Carefully ริชาร์ด (Richards.1990), Classroom Testing ฮีทตัน (Heaton. 1990), Understanding and Developing Language Tests เวียร์ (Weir.1993) และ การพัฒนาข้อทดสอบภาษาอังกฤษให้เป็นมาตรฐาน (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2543) เป็นต้น

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษให้ครอบคลุมเนื้อหา หน้าที่ทางภาษา และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม วิชาภาษาอังกฤษ 1 ที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ จำนวนทั้งสิ้น 20 ข้อ ข้อสอบเป็นแบบตั้งคำถามให้ผู้เรียนเลือกตอบ โดยมีตัวเลือก 4 ตัวเลือกให้นักเรียนเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุด คะแนนรวมทั้งหมด 20 คะแนน ถ้าตอบถูกให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน แต่ถ้าตอบผิด หรือไม่ตอบจะไม่ได้คะแนน ใช้เวลาในการสอบ 50 นาที

2.3 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสม และนำมาแก้ไขปรับปรุง

3. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ (ภาคผนวก ข หน้า 66) มีขั้นตอนการสร้าง ดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เช่น Testing Spoken Language (Underhill. 1988), Testing for Language Teachers (Hughes. 1989) และ การพัฒนาข้อทดสอบภาษาอังกฤษให้เป็นมาตรฐาน (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2543) เป็นต้น

3.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษ 1 ให้ครอบคลุมเนื้อหา หน้าที่ทางภาษา และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบบทบาทสมมติ (Role cards) จำนวน 3 ชุด แต่ละชุดมี 2 บทบาท บทบาท A และบทบาท B ในแต่ละชุดมีรายละเอียดสถานการณ์และข้อมูล สำหรับผู้เรียน A และ B ที่จะต้องนำไปเป็น ข้อมูลในการแสดงบทบาทสมมติ ถาม-ตอบซึ่งกันและกัน โดยครอบคลุมเนื้อหาทางภาษาที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้ การบรรยายสถานที่ (Giving directions) การเล่าเรื่องราวในอดีต (Describing past events) และการบรรยายเหตุการณ์ในอนาคต (Describing future events) ใช้เวลาในการแสดงบทบาทสมมติ คู่ละประมาณ 8 นาที และมีเกณฑ์การตรวจให้คะแนน ตามเกณฑ์การประเมินที่วางไว้เป็นระดับ 1- 5

3.3 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ ตรวจสอบความเหมาะสม และนำมาแก้ไขปรับปรุง

4. เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ (ภาคผนวก ข หน้า 66) มีขั้นตอนการสร้าง ดังต่อไปนี้

4.1 สร้างเกณฑ์การประเมินการให้คะแนนการสอบพูดภาษาอังกฤษ โดยปรับจากเกณฑ์การวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของ FSI(อัจนรา วงศ์โสธร. 2538 : 210-211 ; อ้างอิงจาก Oller. 1979 : 321) โดยกำหนดองค์ประกอบเกณฑ์การประเมิน 5 ด้าน ดังนี้

- 1) ความถูกต้องในการใช้ภาษา (Accuracy)
- 2) ความคล่องในการใช้ภาษา (Fluency)
- 3) ความเข้าใจเนื้อหา (Comprehension)
- 4) การออกเสียง (Pronunciation)
- 5) การใช้กลวิธีในการสื่อสาร (Communicative Strategies)

4.2 นำเกณฑ์ ทั้ง 5 ด้าน มากำหนดระดับการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละองค์ประกอบออกเป็น 5 ระดับ จาก 1 ถึง 5 (ภาคผนวก ข หน้า 85)

4.3 นำเกณฑ์การประเมินที่สร้างขึ้นไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสม และนำมาแก้ไขปรับปรุง

4.4 นำเกณฑ์การประเมินที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ ตรวจสอบความเหมาะสม และนำมาแก้ไขปรับปรุงอีกครั้ง

กำหนดวิธีการให้คะแนน และผู้ให้คะแนน 2 คน ได้แก่ผู้วิจัย และครูสอนภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของสถาบัน ซึ่งมีการตกลงและทำความเข้าใจแบบทดสอบที่ใช้ เกณฑ์การให้คะแนน และวิธีการให้คะแนนตรงกัน ในการทดสอบมีการใช้เทปบันทึกเสียง บันทึกคำตอบของผู้เรียนแต่ละคนไว้ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาให้คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One group pretest posttest design ซึ่งมีแบบแผนการทดลอง ดังนี้

ตาราง 2 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T1	X	T2

ความหมายของสัญลักษณ์

T1	หมายถึง	การสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)
T2	หมายถึง	การสอบหลังการทดลอง (Post-test)
E	หมายถึง	กลุ่มทดลอง
R	หมายถึง	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม
X	หมายถึง	การเรียนรู้และการฝึกฟัง-พูด โดยใช้เทคนิคการใช้ชีวิตทัศน์

วิธีการดำเนินการทดลอง

1. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย
2. ทำการทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูดของผู้เรียน ก่อนการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว
3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการใช้ชีวิตทัศน์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 6 แผน
4. ทำการทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูดของผู้เรียน หลังการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษชุดเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง
5. นำผลคะแนนที่ได้ก่อนและหลังการทดลองมาสรุปผลคะแนนและวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป
6. สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล
2. หาค่าสถิติพื้นฐาน ความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนจากแบบทดสอบความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ
3. เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test แบบ dependent samples

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน
 - 1.1 ค่าเฉลี่ย (mean)
 - 1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติ t-test แบบ dependent samples

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คณะเกษตรศาสตร์ นครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 26 คน ใช้เวลาในการทดลอง 21 คาบๆละ 50 นาที เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง - พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ก่อนและหลังการใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
$\sum D$	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่างก่อนและหลังการทดลอง
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่างก่อนและหลังการทดลองยกกำลังสอง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบที (t-distribution)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง - พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ก่อนและหลังการใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอน

ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างมาหาค่าเฉลี่ยและหาผลต่างของคะแนนการฟัง – พูดก่อนและหลังการทดลอง และวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยใช้ t-test dependent samples ผลปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการทดลอง

ความสามารถด้าน การฟัง-พูดภาษาอังกฤษ	N	$\bar{X}$	SD	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	26	18.50	3.82	211	1789	23.63*
หลังการทดลอง	26	26.61	4.01			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 ปรากฏว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง คือ 18.50 และหลังการทดลองคือ 26.61 แสดงว่า การใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอน ช่วยให้ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น

เมื่อพิจารณาความสามารถเฉพาะด้านการฟัง ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างมาหาค่าเฉลี่ยและหาผลต่างของคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอน ผลปรากฏดัง ตาราง 4

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการทดลอง

ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ	N	$\bar{X}$	SD	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนการทดลอง	26	7.76	2.26	100	422	16.03*
หลังการทดลอง	26	11.61	2.38			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง คือ 7.76 และ หลังการทดลองคือ 11.61

สำหรับความสามารถด้านการพูด ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างมาหาค่าเฉลี่ยและหาผลต่างของคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอน ผลปรากฏดัง ตาราง 5

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการทดลอง

ความสามารถด้าน การพูดภาษาอังกฤษ	N	$\bar{X}$	SD	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนการทดลอง	26	10.73	1.84	111	531	14.40*
หลังการทดลอง	26	15.00	2.28			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง คือ 10.73 และ หลังการทดลองคือ 15.00

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงว่า ความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มทดลอง ทั้งก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอนช่วยให้ผู้เรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพิ่มสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองอยู่ในระดับพอใช้ และหลังการทดลองคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับปานกลาง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยีการอาหาร สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คณะเกษตรศาสตร์ นครศรีธรรมราช

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการใช้สื่อวีดิทัศน์ในการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยีการอาหาร สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คณะเกษตรศาสตร์ นครศรีธรรมราช

สมมติฐานของการวิจัย

การใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอนช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการอาหาร สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คณะเกษตรศาสตร์ นครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 (01-320-101) จำนวน 26 คนซึ่งได้มาแบบวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยของการสุ่ม

*2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนจำนวน 6 แผน โดยใช้เวลาในการสอนแผนละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที (ภาคผนวก ก หน้า 55)

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษซึ่งใช้ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ (ภาคผนวก ข หน้า 66)

2.3 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษซึ่งใช้ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง เป็นแบบบทบาทสมมติจำนวน 3 ชุด แต่ละชุดมี 2 บทบาท คือ บทบาท A และ บทบาท B โดยกำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติเป็นคู่ (ภาคผนวก ข หน้า 74)

2.2 เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยผู้วิจัยปรับจากเกณฑ์วัดความสามารถด้านการพูดของ FSI ซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์ 5 ด้านคือ ความถูกต้องในการใช้ภาษา ความคล่องในการใช้ภาษา ความเข้าใจเนื้อหา การออกเสียงและกลวิธีในการสื่อสาร ให้คะแนนเป็น 5 ระดับ สำหรับเกณฑ์แต่ละด้าน กำหนดเป็นตัวเลขเรียงจาก 1 ระดับต่ำ ถึง 5 ระดับสูง และประเมินโดยแปลงเป็นคะแนน 1-5 คะแนน รวมทั้งหมด 25 คะแนน (ภาคผนวก ข หน้า 85)

* วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการอาหาร ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ทดสอบความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนการทดลอง
โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ
2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ที่จัดทำขึ้นเป็นเวลา 21 คาบ
คาบละ 50 นาที รวม 7 สัปดาห์
3. นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ที่ใช้ทดสอบก่อน
การทดลอง มาให้ผู้เรียนกลุ่มทดลองทำการทดสอบหลังการทดลอง

* การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(standard deviation)
2. เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มทดลอง
ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้สูตร t-test for dependent samples
3. เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มทดลอง ก่อน
และหลังการทดลองโดยใช้สูตร t-test for dependent samples
4. เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มทดลอง ก่อน
และหลังการทดลอง โดยใช้สูตร t-test for dependent samples

สรุปผลวิจัย

หลังการทดลอง ผู้เรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอน มีความสามารถด้านการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองเพื่อศึกษาการใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการอาหาร สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อดิเรกศาสตร์ นครศรีธรรมราช

ผลการทดลองพบว่า หลังการทดลองนักศึกษามีความสามารถด้านการฟัง - พูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ อาจเกิดจากปัจจัย ดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน

ผู้วิจัยได้สร้างบทเรียนโดยใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอนภาษาตามขั้นตอนของ แมคโกเวิร์น (McGovern. 1983 : 66-67) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการฟัง และการพูด ดังนี้

1.1 ขั้นก่อนการชมวีดิทัศน์ (Pre-viewing stage) เป็นการเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมก่อนนำเสนอบทเรียนด้วยวีดิทัศน์ ผู้เรียนจะได้รับทราบจุดประสงค์พร้อมทั้งบริบทในการชมวีดิทัศน์ในแต่ละครั้ง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อเรื่อง รู้จุดมุ่งหมาย นอกจากนี้ ผู้เรียนยังมีโอกาสในการซักถามคำถามในส่วนที่ยังไม่เข้าใจ ทั้งในส่วนที่เป็นภาพเหตุการณ์ กิจกรรมและไบบาง ทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียน ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอย่างไม่เคร่งเครียด ดังคำกล่าวของ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530 : 21-23) ที่ว่า สิ่งที่คุณสอนควรคำนึงถึงเกี่ยวกับการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด คือ บรรยากาศในการสอนฟัง - พูด ควรเป็นแบบที่ไม่เครียด ผู้เรียนมีความสบายใจ และไม่กระตือรือร้นที่จะพูดสิ่งเหล่านี้ส่งผลให้ผู้เรียนมีความพร้อมและตั้งใจที่จะทำกิจกรรมการชมวีดิทัศน์ ในไบบางที่กำหนดให้มากขึ้นและมีการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

1.2 ขั้นการชมวีดิทัศน์ (Viewing stage) ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ทำอย่างหลากหลายในขณะชมวีดิทัศน์ เช่น การชมวีดิทัศน์แล้วเติมคำในช่องว่างในบทสนทนา ใส่หมายเลขเพื่อเรียงประโยคให้ตามลำดับเหตุการณ์ หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพ

เหตุการณ์ที่ได้ชม กิจกรรมเหล่านี้ล้วนช่วยพัฒนาความสามารถด้านการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมในใบงานได้ถูกต้องเป็นที่น่าพอใจ และสามารถเลียนแบบการออกเสียงภาษาอังกฤษได้ใกล้เคียงกับเสียงที่ได้ยินในภาพเหตุการณ์ในแต่ละครั้ง ส่งผลให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ศศิลักษณ์ เกตุจรุง (2543 : 59) สมถวิล ธนโสภณและคณะ (2544 : 133 - 134) ที่ว่าในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนต้องน่าสนใจและเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน กิจกรรมที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนแสดงออกทางภาษาได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างเข้าใจและสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

1.3 ขั้นหลังการชมวิดีโอทัศน์ (Post-viewing stage) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้

ทำกิจกรรมทางภาษาต่างๆ เช่น แสดงบทบาทสมมติ (Role-play) แสดงความคิดเห็น (Giving opinions) พูดบรรยาย (Describing) หรือ กิจกรรมสำรวจ (Surveys) ผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมในขั้นตอนนี้โดยใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติคล่องแคล่วยิ่งขึ้นเป็นลำดับ มีความร่วมมือกันเป็นอย่างดีภายในกลุ่ม ซึ่งนับได้ว่ากิจกรรมต่างๆ นั้นส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษในการสนทนาติดต่อสื่อสารเป็นอย่างดี

ดังนั้นจะเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อวิดีโอทัศน์เข้ามาประกอบการสอน ที่มี การเรียงลำดับตามขั้นตอน คือ ขั้นก่อนการชมวิดีโอทัศน์ ขั้นการชมวิดีโอทัศน์ และขั้นหลังการชมวิดีโอทัศน์ นั้นเป็นการเพิ่มพูนความสามารถด้านการฟัง และการพูดของผู้เรียนอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดอย่างเป็นธรรมชาติ เกิดความเพลิดเพลินในการเรียน

2. การใช้เทคนิคการใช้วิดีโอทัศน์ประกอบการสอน

จากการที่ผู้วิจัยได้เลือกใช้เทคนิคการใช้วิดีโอทัศน์ประกอบในแต่ละบทเรียน ช่วยให้ผู้เรียนสนุกสนานและทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายได้ดีขึ้น สังเกตได้จากการร่วมมือกันทำกิจกรรมต่างๆ และการทำแบบฝึกหัดในใบงานซึ่งเทคนิคที่ผู้วิจัยเลือกใช้ในการทดลองมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 เทคนิคการดูแต่ภาพโดยไม่ได้ฟังเสียง (Sound off / vision on) จากการที่ผู้วิจัยให้ผู้เรียนดูแต่ภาพไม่ได้ฟังเสียงแล้วทำนายเกี่ยวกับตัวละคร ช่วยให้ผู้เรียนฝึกทบทวนจากการใช้ภาษาที่เคยเรียนและจากการอ่านริมฝีปากจากภาพที่เห็นเป็นการช่วยสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ดังที่แอลัน (Allan. 1985 : 40) กล่าวว่า เทคนิคการดูแต่ภาพโดยไม่ได้ฟังเสียงเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนต้องใช้ภาษาติดต่อสื่อสารกันภายในกลุ่มกันอย่างแท้จริง ผู้วิจัยสังเกตได้ว่า ผู้เรียนรู้จักแสดงความคิดเห็นกล้าแสดงออกมากขึ้น

2.2 เทคนิคการฟังเสียงโดยไม่ได้ดูภาพ (Sound on / vision off) การที่ผู้วิจัยให้ผู้เรียนฟังแต่เสียง แล้วให้ทำนายตัวละครหรือเหตุการณ์ หรือฟังเพื่อหารายละเอียดในกิจกรรม

ตามใบงานที่กำหนดให้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานกับการได้ทำกิจกรรมเหล่านี้ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะผิดหรือถูก สอดคล้องกับคำกล่าวของไรซ์ (Rice . 1996) ที่ว่า ผู้เรียนจะรู้สึกสนุกสนานกับการทำนาย ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน ผู้วิจัยสังเกตได้ว่าผู้เรียนพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ของตน ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสนฝึกการฟังและการพูดควบคู่กันไป

2.3 เทคนิคการเล่นไปหยุดไป (Play and pause / freeze-frame control) ผู้วิจัยมักใช้เทคนิคนี้ในการเฉลยคำตอบให้กับผู้เรียน ให้ผู้เรียนทำนายหรือคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า บางครั้งก็ให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดตามเสียงและสำเนียงของประโยคที่ได้ยิน พบว่า ผู้เรียนตั้งใจและมีสมาธิในการชมภาพเหตุการณ์ จึงช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับเสียงสำเนียงและรูปแบบของภาษาที่ได้ยินมากขึ้น และผู้เรียนยังมีความกระตือรือร้นและพยายามที่จะออกสำเนียงตามประโยคที่ได้ยิน

2.4 เทคนิคการเปิดภาพและเสียงไปพร้อมๆ กัน (Sound and vision on) การที่ผู้วิจัยให้ผู้เรียนดูวีดิทัศน์ โดยเปิดทั้งภาพและเสียงไปพร้อมๆ กัน พบว่าผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาของภาพเหตุการณ์ได้ดีและสามารถทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายได้เป็นที่น่าพอใจ ดังคำกล่าวของไรซ์ (Rice. 1996) ที่ว่าการผสมผสานกันระหว่างภาพและเสียงของสื่อวีดิทัศน์ เป็นการนำเสนอเนื้อหาและข้อมูลของภาพเหตุการณ์ได้เป็นอย่างดี ขณะเดียวกันผู้เรียนก็เกิดความเพลิดเพลินในการชมวีดิทัศน์ และได้พัฒนาความสามารถด้านการฟังอย่างเป็นธรรมชาติ

2.5 เทคนิคการแยกเป็นส่วนๆ ไม่เหมือนกัน (Jigsaw viewing / split viewing) การที่ผู้วิจัยแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม โดยให้แต่ละกลุ่มดูภาพเหตุการณ์ต่างช่วงกัน แต่อยู่ในเรื่องเดียวกันทำให้เกิดช่องว่างของข้อมูล (Information gap) จากนั้นให้ผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่ม จับคู่กันแล้วนำเรื่องราวที่ได้ชมมาแลกเปลี่ยนกันในลักษณะเล่าสู่กันฟัง หรือถามตอบกัน เพื่อให้ได้เรื่องราวที่สมบูรณ์ ผู้วิจัยสังเกตได้ว่าผู้เรียนพยายามใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนากันอย่างเต็มที่ บรรยากาศการเรียนก็สนุกสนาน และเป็นกันเอง นอกจากนี้เมื่อผู้เรียนมีข้อสงสัยผู้เรียนกล้าซักถามขอคำแนะนำจากผู้วิจัย ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องมากขึ้น สอดคล้องกับหลักการเติมข้อมูลที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ของจอห์นสัน (Johnson. 1982 : 163 – 175) ที่ว่าเป็นการฝึกความคล่องแคล่วในการสื่อสาร โดยการหาข้อมูลเพิ่มเติมโดยผู้เรียนอย่างน้อย 2 คน ที่ได้รับข้อมูลมาคนละอย่างนำข้อมูลนั้นมาแลกเปลี่ยนสื่อสารกันในรูปแบบการพูด หรือการเขียน

2.6 เทคนิคการทำนายหรือคาดเดาเหตุการณ์ (Prediction) การที่ผู้วิจัยให้ผู้เรียนคาดเดาเกี่ยวกับภาพเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะได้ชมหรือชมแล้วเดาเหตุการณ์ที่เกิดก่อนหน้านั้น โดยภาพและเสียงจากวีดิทัศน์ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบริบทอย่างแจ่มชัดจึงเป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนทั้งในด้านฝึกทักษะการฟัง และพยายามใช้ภาษาพูดคาดเดา และสนุกสนานในการเรียนมาก สอดคล้องกับ สมยศ แม่นแยม (2543 : 64) ที่กล่าวว่า สิ่งสำคัญของการฟัง

และการพูดอย่างหนึ่งคือ การคาดเดา (Predict) เพราะจะทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความสามารถการฟังและการพูดเพื่อมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมที่น่าสนใจ

3. การเลือกภาพที่นำมาใช้ในการสอน

การเลือกภาพที่ทำให้ผู้เรียนสามารถรับชมภาพและฟังเสียงได้พร้อมกัน โดยมีการใช้ภาษาอยู่ในบริบทและมีองค์ประกอบอื่นๆ ที่ทำให้ภาพน่าสนใจที่ผู้เรียนสามารถรับรู้ได้จากภาพที่ปรากฏ นับว่ามีความสำคัญมาก เพราะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิกิริยาโต้ตอบกับสิ่งที่ได้เห็นในจอภาพ โดยผู้สอนมีเกณฑ์การเลือกภาพดังนี้

3.1 การเลือกภาพจากวิดิทัศน์ประเภท ELT พิจารณาจากวิดิทัศน์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่กำหนดภาพชัดเจน การเดินเรื่องน่าสนใจ มีการนำเสนอตัวอย่างการใช้ภาษาอยู่ในบริบทที่ชัดเจน ผู้วิจัยปรับกิจกรรมจากหนังสือประกอบการใช้วิดิทัศน์ให้เหมาะสมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียน

3.2 การเลือกภาพจากวิดิทัศน์ประเภท Non-ELT เพื่อนำเสนอตัวภาษา เนื่องจากเป็นสื่อวิดิทัศน์ที่ไม่ได้ผลิตขึ้นมาสำหรับการสอนภาษา ผู้วิจัยเลือกภาพโดยพิจารณาจากความสวยงามของภาษาให้เหมาะกับระดับ ตลอดจนตัวอย่างของการใช้ภาษาที่อยู่ในบริบทที่ชัดเจน และออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และทำให้เกิดบรรยากาศที่สนุกสนานในห้องเรียน

ดังนั้นการที่ผู้วิจัยใช้เทคนิคการใช้สื่อวิดิทัศน์ประกอบการสอนดังกล่าวทำให้บรรยากาศในการเรียนมีชีวิตชีวา ผู้เรียนสนุกสนานและอยากมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น ซึ่งเป็นแรงจูงใจในการเรียนและสามารถเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น เป็นผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน และมีการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น แม้ว่าในระยะแรกผู้เรียนทุกคนมีความรู้สึกกลัวและยังไม่มั่นใจในการเรียนเกี่ยวกับการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ แต่หลังจากผู้วิจัยได้สร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนตามแผนการสอนโดยนำเทคนิคการใช้สื่อวิดิทัศน์ประกอบการสอนภาษา ใช้ภาษาอังกฤษในการสอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ รอส (Rost. 1991 : 3 - 8) ที่ว่าการพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดนั้นควรให้มีการปฏิสัมพันธ์ ให้ผู้เรียนรู้จักถามและตอบคำถามกับผู้สอนและผู้เรียนด้วยกัน ให้ทำงานจากกิจกรรมที่เอื้อให้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนควรคุยและใช้ภาษาอังกฤษกับผู้เรียนในชั้นเรียน และให้ผู้เรียนเรียนรู้การฟังภาษาอังกฤษจากสื่ออื่น เช่น วิดิทัศน์ เป็นต้น สิ่งต่างๆ ดังกล่าว ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาของบทเรียน สนุกสนานกระตือรือร้นและสนใจต่อบทเรียนซึ่งเป็นส่วนทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความสามารถ ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้ผลดีเป็นที่น่าพอใจ

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า การใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอนภาษาอังกฤษ ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการฟัง - พูด ภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนให้เพิ่มสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัลลยา บริสุทธิพันธ์. (2539) และ เรณู ดวงมณี. (2546) ที่พบว่าการใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอนทำให้คะแนนการทดสอบของผู้เรียนหลังการสอนโดยใช้วีดิทัศน์สูงกว่าก่อนการสอน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

* 1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผู้สอนควรเลือกสื่อวีดิทัศน์จากหลายประเภทในการเรียนการสอน ไม่ว่าจะ เป็นสื่อวีดิทัศน์ที่ผลิตขึ้นมาสำหรับใช้ในการเรียนการสอนโดยเฉพาะหรือสื่อวีดิทัศน์ประเภท ภาพยนตร์จะช่วยให้บทเรียนน่าสนใจมากขึ้น

1.2 ผู้สอนควรมีความรู้ ความชำนาญในการใช้เครื่องเล่นวีดิทัศน์ โดยควรเข้าห้องก่อนเวลาเพื่อจัดเตรียมอุปกรณ์ต่างๆ ให้พร้อมก่อนที่ผู้เรียนจะเข้าห้องเรียนเพื่อป้องกันความผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นได้

1.3 ผู้สอนควรมอบหมายงานให้ผู้เรียนทุกครั้งที่ได้ชมวีดิทัศน์ โดยให้เหมาะสมตามจุดมุ่งหมาย เพื่อให้การทำกิจกรรมการชมวีดิทัศน์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมี ประสิทธิภาพมากที่สุด

1.4 ผู้สอนควรใช้ภาษาอังกฤษในการสอนในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยและมีการพัฒนาการทางด้านการฟังภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

* 2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรจัดให้มีการวิจัยเกี่ยวกับ การใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านอื่นๆ เช่น การเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรจัดให้มีการใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอนกับเนื้อหาทางภาษาในหัวข้ออื่นๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กับผู้เรียนอย่างเต็มที่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.

กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

กิดานันท์ มลิทอง. (2540). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
ชวนพิมพ์.

คุณทลีย์ ไวยยะวณิช. (2545). หลักการพูด กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินติ้ง เฮ้าส์

กุลวดี วีระวานิช. (2541). การพัฒนาชุดฝึกอบรมครู : การใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอน
ภาษาอังกฤษ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
ถ่ายเอกสาร.

ซาฟีโร, สตีฟ. (2546). *Listening for Success: ฟังแล้วรวยกว่า*. แปลโดย นราธิป นัยนา.
กรุงเทพฯ : คาร์เรเตอร์ เบรคทู.

ชัยยา เปรมภักดิ์. (2543). การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในด้านการฟัง-พูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนภาษาตามแนวทฤษฎี
การสอนภาษาแบบอรรถฐาน และการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การ
มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.

ฟิลิปส์, ชาร์ว (2536). กิจกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก. แปลโดยเตือนใจ เฉลิมกิจ. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์หน้าต่างสู่โลกกว้าง.

เทวี คัมภยันต์. (2544). การพัฒนาบทเรียนโมดูลเรื่องการสนทนาวิชาภาษาอังกฤษ 2 ระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น กรมการศึกษานอกโรงเรียน. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (เทคโนโลยี
การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.

นพพร กระจำพจน์. (2536). ผลของการใช้วีดิทัศน์ในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสมุทรสาครบูรณะ
จ.สมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์การสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

ประไพ เทียนเงิน. (2534). การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมปีที่ 5 โดยการใช้วีดิทัศน์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร : สำนักทดสอบทางการศึกษา.
- พันธณีย์ วิหคโต. (2546 กันยายน). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. *วารสารวิชาการ*. 6(9) : 24-29.
- รวิวงศ์ ศรีทองรุ่ง. (2540). *การพูดเพื่อการประชาสัมพันธ์*. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เรณู ดวงมณี. (2546). *การศึกษาผลของเทคนิคการใช้ชีวิตทัศน์ประกอบการสอนที่มีต่อความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ).* กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วัลลภา บริสุทธิพันธ์. (2539). *ผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้ชีวิตทัศน์เป็นสื่อประกอบการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพุทธรังสีพิบูล จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์การสอน).* กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วิวัฒน์ชัย สุขทรัพย์ ; สมเชาว์ เนตรประเสริฐ; และอรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2545). *สื่อสร้างสรรค์เพื่อการเรียนรู้ 2. ในประมวลบทความนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ 2. พิมพ์พรรณ เตชะคุปต์. หน้า 171-174. กรุงเทพฯ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ศศิลักษณ์ เกตุจรัส. (2543). *การใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. สารนิพนธ์ ศศ.ม.(การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ).* กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมชาติ กิจยรรยง. (2546). *เทคนิคการถ่ายทอดอย่างมีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ : อินฟอร์มีเดียบุ๊กส์.
- สมถวิล ธนโสภณและคณะ. (2544). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)
- สมปราชญ์ อัมมะพันธ์. (2540). *หลักการพูด*. ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ✓ สมโภชน์ พนาवास. (2542). *การสอนสนทนาภาษาอังกฤษ*. สถาบันราชภัฏยะลา : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2530). *การสอนทักษะภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2543). *การพัฒนาข้อสอบภาษาอังกฤษให้เป็นมาตรฐาน*. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2544). *การพัฒนาข้อทดสอบอิงวัดคุณประสงค์แบบอุดม : วัดความสามารถ สูงสุดและการกระทำปกติทางภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา สัปพันธ์. (2538, เมษายน-มิถุนายน). "วิดิทัศน์กับกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ", *สาร พัฒนาหลักสูตร*. 14 (121) : 66-69.
- อารีย์ สุวรรณทัศน์. (2540). *การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้สื่อการสอนจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จ.นครปฐม*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- อำนวย เดชชัยศรี. (2544). *นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : องค์การคำ คुरुสภา.
- อวยชัย ผกามาศ. (2542). *วาทการ*. พิมพ์ครั้งที่3. ภูเก็ต : สถาบันราชภัฏภูเก็ต.
- Allan, Margaret. (1985). *Teaching English with Video*. Harlow. England : Longman.
- Big, Andrew. (2543). *เพื่อนภาษาอังกฤษ English 1*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ศูนย์เทคโนโลยี เพื่อการศึกษา.
- Carroll, Brendan J. (1982). *Testing Communicative Performance*. Oxford : Pergamon Press.
- Colon, S.H. (1991). *Witness : The movie : A Material Development Project*. . (Online) Available : Abstract from ERIC Database : 404866 Retrieved. February 20, 2004
- Cooper, Pamela J. (1999). *Communication for the Classroom Teacher*. 6 th ed. Boston : Allyn and Bacon.
- Davies, Paul; & Pearse, Eric. (2000). *Success in English Teacher* : Oxford : Oxford University Press.
- Davis, Christina (1999). *Will the Use of Videos Designed for the Purpose of Teaching English Pronunciation Improve the Learners' Production of Discrete Sounds by At Least 80% over 12 Week Period?* ERIC Accession No.—ED440219. (Online). Available : edrs@inet.ed.gov. Retrieved. February 12, 2004

- Doff, Adrian. (1991). *Teach English*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Finocchiaro, Mary. (1989). *English as a Second/foreign Language : From Theory to Practice*. 4 th ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall Regents.
- Heaton, J.B. (1990). *Classroom Testing*. New York : Longman.
- Hill, B. (1992). *Making the most of video*. London : Center of Information on Language Teaching and Research. Regent's College. Inner Circle.
- Hughes, Arthur. (1989). *Testing for Language Teachers*. New York : Cambridge University Press.
- Johnson, Keith. (1982). "Principles of communicative methodology" in *Communicative Syllabus Design and Methodology*. Oxford : Pergamon Press.
- Lemlech, Johanna K. (1994). *Curriculum and Instructional Methods for the Elementary and Middle School*. 3 rd ed. New York : Macmillan College Company, Inc.,
- Lonergan, Jack. (1984). *Video in Language Teaching*. Cambridge : Cambridge University Press.
- McGovern, J. (1983). " Types of Video Software : A User's Experience" , in *Video Applications in English Language Teaching*. McGovern, J. (Ed.) pp. 57-67. Oxford : Pergamon.
- Rice, Alison. (2001). "*Techniques for Teaching with Video*," Pearson Education. (Online). Available : <http://www.longman-elt.com/Family Album/techniqu.html>. Accessed December 16, 2003.
- Richards, Jack. C. (1990). *Listen Carefully*. 7 th ed. Oxford : Oxford University Press.
- Rivers, W.M. (1980, October). "Hearing and Comprehending", *English Teaching Forum*. 28(4) : pp.18-19.
- Rost, Michael. (1991). *Listening in Action : Activities for Developing Listening in Language Teaching*. London : Prentice Hall International.
- Rubin, Dorothy. (1990). *Teaching Elementary Language Arts*. 4 th ed. New Jersey: Prentice Hall International.
- Scott, Roger. (1981). "Speaking", in *Communication in the Classroom*. Johnson, K.& Morrow, K. (Eds.). Hongkong : Wing Tai Cheung.
- Stempleski, Susan. & Tomalin, B. (1990). *Video in Action : Recipes for Using Video in Language Teaching*. London : Prentice Hall International
- Tomalin, Barry. (1986). *Video, TV and Radio in the English Class : An Introductory Guide*. London : Macmillan.

- Tomalin, Barry. (1992). *Teaching Young Children with Video In Video in Second Language Teaching* Susan Stempleski & Paul Arcario (Eds) : *Using, Selecting and Producing Video for the Classroom*. pp. 109-121. Alexandria : TESOL.
- Underhill, Nic. (1988). *Testing Spoken Language*. Cambridge University. Press.
- Underwood, Mary. (1993). *Teaching Listening*. New York: Longman.
- Ur, Penny. (1996). *A course in language teaching : practice and theory*, Cambridge University. Press.
- Viney, Daniel. (2004).. *Technique for Teaching with Video (From English Channel Teacher's Book)*. (Online). Available :<http://www.Viney.uk.com/resources/vidtech.htm>. Retrieved February 5, 2004
- Weir, Cyril.J. (1993). *Understanding and Developing Language Tests*. London. Prentice Hall International.
- Willis, Jane. (1983). "101 Ways to use Video", in *Video Applications in English Language Teaching*. McGovern, J. (Ed.). pp. 43-55. Oxford : Pergamon.
- Yagang, Fan. (1993). Listening Problems and Solutions. in *Teacher Development*. Kral, Thomas. pp. 189-196: Washington D.C. : English Language Program Division.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

แหล่งวิดิทัศน์

Hello America

- Directions

- จุดประสงค์
1. ผู้เรียนสามารถฟังและเก็บรายละเอียดของเนื้อเรื่องที่ฟังเกี่ยวกับการบอกที่ตั้งและทิศทางได้
 2. ผู้เรียนสามารถพูดสอบถามหรือตอบคำถามเกี่ยวกับการบอกที่ตั้งและทิศทางได้

เนื้อหาภาษา : การบอกที่ตั้งและทิศทาง

1. Asking directions

How do I get to.....?

Excuse me,	could you tell me	where.....is,	please?
	do you know	how to go to.....,	
	can you tell me	the way to.....,	
	can you direct me	to.....,	

2. Giving directions

2.1 Locations

It's	on	White Street.
	behind	the station.
	next to	the post office.
	in front of	the bank.
	opposite	the department store.
	on the corner of	Railway Road.
	at the junction of	Brown Street and Blue Street.

2.2 Ways

At the first traffic light, turn left.

Walk	straight	along this road.
------	----------	------------------

Go		up the steps.
----	--	---------------

Drive		down.
-------	--	-------

two blocks

on Main Street to the coffee shop.

Go	through	the crossroad.
	past	the bank.
	around	the circle.

2.3 Distance

How far is that?

It's about two miles.

About two miles.

3. Saying you don't know the way.

I'm sorry, I have no idea.

I'm sorry, I don't know. I'm a stranger.

4. Saying to warn someone.

Don't go more than two miles.

Don't turn left at the bank.

เวลา 2 คาบ 100 นาที

ขั้นตอนการสอน

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (20 นาที)

จุดประสงค์ : เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักตัวละครและทำความเข้าใจเนื้อเรื่องอย่างคร่าวๆ

เทคนิคการใช้ชีวิตทัศน์ : Sound and vision on และ Play and pause

เอกสารประกอบการสอน : ใบงาน 1

กิจกรรม : 1. ครูถามคำถามผู้เรียนเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนดังนี้

- How do I go to the library?
- Where is the tennis court?
- How far is the farm?
- How can I walk to the Dean's building?

2. ครูสรุปกับผู้เรียนถึงบทเรียนใน 2 คาบเรียนนี้ คือเรื่อง

การสอบถามทิศทาง การบอกทิศทาง และการกล่าวเตือน

Pre-viewing

3. ครูบอกผู้เรียนว่าจะให้ดูแถบวีดิทัศน์ เพื่อทำความรู้จักตัวละครว่ากำลังคุยกันเรื่องอะไรและแสดงตัวอย่างใบงาน 1 อธิบายรายละเอียดของแบบฝึกหัดในใบงาน 1

4. ครูแจกใบงาน 1 ให้ผู้เรียนแต่ละคน

While-viewing

5. ครูให้ผู้เรียนดูแถบวีดิทัศน์ 3 ครั้ง โดยใช้เทคนิค Sound and vision on เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายในใบงาน 1

6. ครูให้ผู้เรียนดูแถบวีดิทัศน์อีก 1 ครั้ง โดยใช้เทคนิค play and pause เพื่อตรวจคำตอบและให้ผู้เรียนได้ฝึกออกเสียงคำ หรือสำนวนของคำตอบที่ถูกต้องพร้อมกัน

2. ขั้่นนำเสนอ (30 นาที)

จุดประสงค์ : เพื่อให้ผู้เรียนทำความเข้าใจถึงรายละเอียดของภาษาที่ใช้ในการสอบถามและบอกทิศทาง

เทคนิคการใช้วีดิทัศน์ : Sound and vision on และ Play and pause

เอกสารประกอบการสอน : ใบงาน 2

Pre-viewing

กิจกรรม : 7. ครูบอกให้ผู้เรียนดูแถบวีดิทัศน์ 1 ครั้ง โดยใช้เทคนิค Sound and vision on แล้วให้ผู้เรียนร่วมกันสรุปเหตุการณ์ โดยครูเริ่มประโยคให้ดังนี้

Rita and Jake are talking about how to get to
because Jake has alesson and feels.....one the boat.
He wants to.....

8. ครูแสดงตัวอย่างใบงาน 2 และอธิบายรายละเอียดในใบงาน ว่าให้ผู้เรียนเติมบทสนทนาให้สมบูรณ์

9. ครูแจกใบงาน 2 ให้ผู้เรียนทำกิจกรรม พร้อมกับเปิดแถบวีดิทัศน์ โดยใช้เทคนิค Sound and vision on 2 ครั้ง

While-viewing

10. ครูเปิดแถบวิดีโออีก 1 ครั้ง โดยใช้เทคนิค Play and pause เพื่อให้ผู้เรียนตรวจคำตอบ และแก้ไขคำตอบให้ถูกต้องด้วยตนเอง

11. ครูเปิดแถบวิดีโออีก 1 ครั้ง โดยใช้เทคนิค Play and pause เพื่อให้ผู้เรียนฝึกพูดและออกเสียงตาม

12. ครูอธิบายและสรุปเพิ่มเติมเกี่ยวกับประโยคหรือสำนวนที่ใช้ในการถามและบอกทิศทาง บนกระดาน และบอกให้ผู้เรียนจดบันทึก ดังนี้

1. Asking directions

How do I get to.....?

Excuse me,	could you tell me	where.....is,	please?
	do you know	how to go to.....,	
	can you tell me	the way to.....,	
	can you direct me	to.....,	

2. Giving directions

2.1 Locations

It's	on	White Street.
	behind	the station.
	next to	the post office.
	in front of	the bank.
	opposite	the department store.
	on the corner of	Railway Road.
	at the junction of	Brown Street and Blue Street.

2.2 Ways

At the first traffic light, turn left.

Walk	straight	along this road.
Go		up the steps.
Drive		down.
		two blocks
		on Main Street to the coffee shop.

Go	through	the crossroad.
	past	the bank.
	around	the circle.

2.3 Distance

How far is that?

It's about two miles.

About two miles.

3. Saying you don't know the way.

I'm sorry, I have no idea.

I'm sorry, I don't know. I'm a stranger.

4. Saying to warn someone.

Don't go more than two miles.

Don't turn left at the bank.

3. ขั้วฝึก (50 นาที)

จุดประสงค์ : เพื่อให้ผู้เรียนฝึกภาษาที่ใช้ในการสอบถามและบอกทิศทางตามภาพเหตุการณ์

เทคนิคการใช้ชีวิตทัศน : Sound on / vision off

Vision on / sound off

เอกสารประกอบการสอน : ใบงาน 3

กิจกรรม : 13. ครูแบ่งผู้เรียนเป็น Student A และ Student B จับคู่กัน และอธิบายให้ผู้เรียนแสดงบทบาทตามบทสนทนา คือเป็น Rita และ Jack

14. ครูเปิดแถบชีวิตทัศนโดยใช้เทคนิค Sound on / vision off แล้วให้ผู้เรียนแสดงบทบาทตามบทสนทนาสลับกัน 2 ครั้ง

15. ครูเปิดแถบชีวิตทัศนโดยใช้เทคนิค Vision on / sound off แล้วให้ผู้เรียนแสดงบทบาทตามบทสนทนาสลับกัน 2 ครั้ง

16. ครูเลือกคู่สนทนาที่แสดงบทสนทนาได้คล่องแคล่ว 2 คู่ มาแสดงบทบาทหน้าชั้นเรียน

17. ครูแจกใบงาน 3 โดย Student A ได้ Worksheet A และ Student B ได้ Worksheet B และบอกผู้เรียนว่า Worksheet ของผู้เรียนไม่เหมือนกัน ดังนั้นให้ผู้เรียนปิด Worksheet ไว้

18. ครูสาธิตกิจกรรมให้ผู้เรียนดู และครูออกคำสั่ง ดังนี้

Ask and give directions based on the situation given. Then write the names of the places you want to go on the correct buildings. When you finish, compare your answer with your partner.

19. ครูตรวจสอบบทบาทของผู้เรียน

20. ครูให้ผู้เรียนทำกิจกรรม โดยคอยสังเกตการสนทนาของผู้เรียน และจดบันทึกไว้

21. ครูให้ผู้เรียนออกมาแสดงบทบาทการสอบถามทิศทาง

22. หลังจากเสร็จสิ้นการแสดงบทสนทนาการสอบถามทิศทาง ครูให้คำติชม และคำแนะนำกับผู้เรียนเกี่ยวกับสิ่งที่จดบันทึกไว้

ใบงาน 1

Instructions: Watch the video and do the exercises.

A. Watch the video and answer these questions.

1. How many people have you seen from the video?

.....

1. Who are they?

.....

2. What are they talking about?

.....

B. Watch the video again and number Rita's directions in the correct order.

Number one has already been done for you.

a.....Go through the park and around the circle.

b...¹.....Go two blocks and turn left.

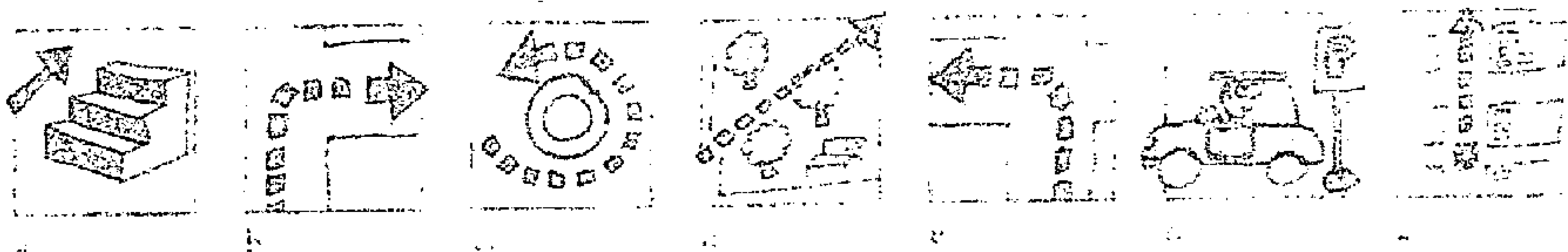
c.....Turn right at the sign.

d.....Then go straight on Main street to the coffee shop.

e.....Turn left at the post office.

f.....Park your car and go up the steps.

C. Watch the video again and match the directions with suitable picture.



.....1. Go two blocks

.....2. Turn left

.....3. Go through the park

.....4. Go around the circle

.....5. Turn right

.....6. Park you car

.....7. Go up the steps

ใบงาน 2

Instructions: Watch the video. Complete the dialogue with the words in the box.

left	right	straight	up	around	through
------	-------	----------	----	--------	---------

Rita : OK. I can draw it. Go two blocks and turn_____.

Jake : Pardon? Do I turn_____at the bank?

Rita : No, Don't turn left at the bank. Turn_____at the post office.

Jake : At the post office?

Rita : Yes. There. Turn_____there.

Jake : Then what?

Rita : Go_____the park and_____the circle.

Then go_____on Main Street to the coffee shop.

Jake : How far is that?

Rita : About two miles. Don't go more than two miles.

Jake : And then am I there?

Rita : No, there's a big sign: Lang's Drugstore. Turn_____at the sign. Then you're there. Park your car and go_____the steps.

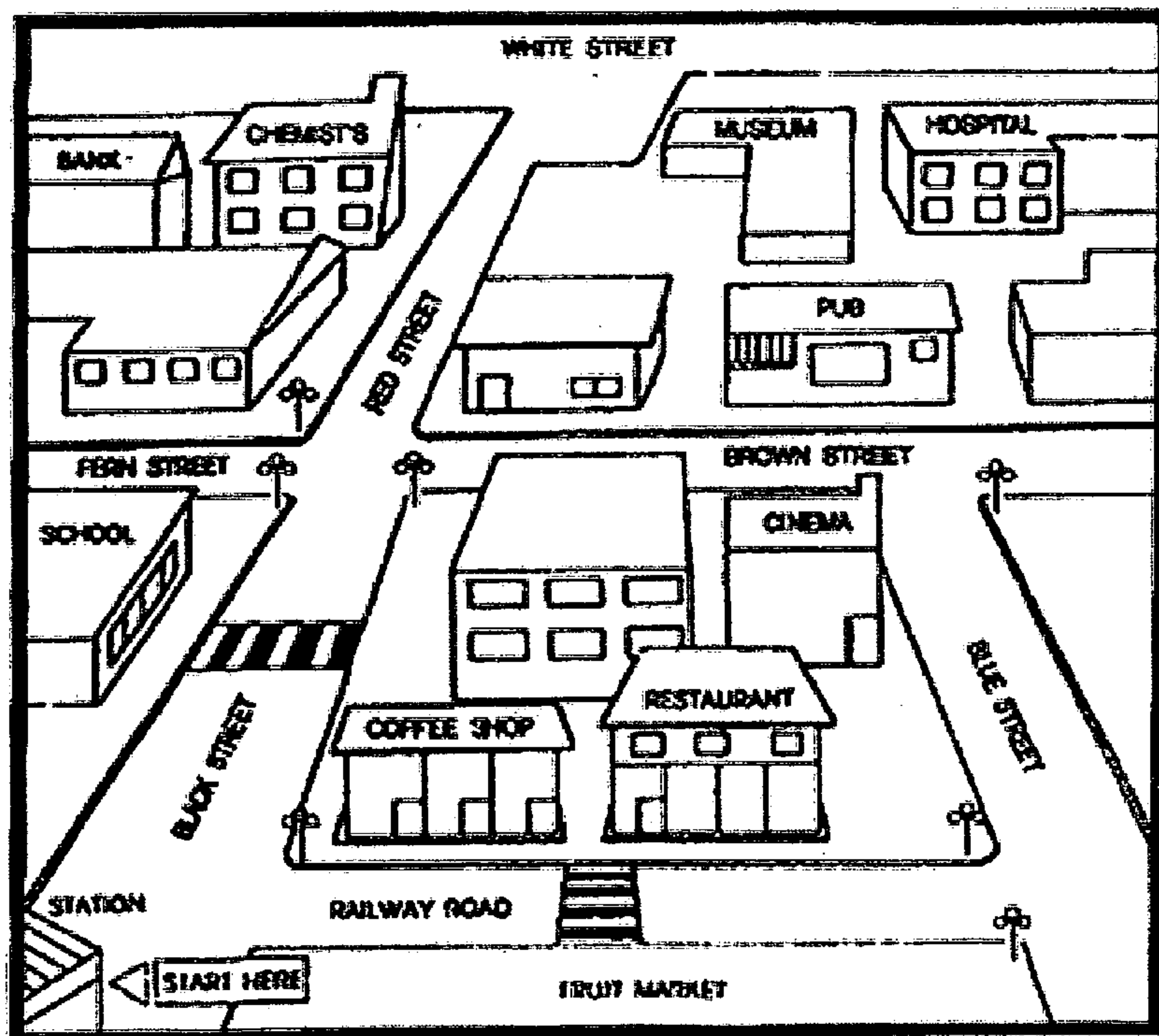
Jake : OK. Thanks for the directions, Rita.

Worksheet A

Instructions: Ask and give the direction based on the situation given. Then write the names of places you want to go on the correct buildings. When you finish, compare your answer with your partner.

You want the directions for the following:

From	To
1. The station	The hotel
2. The hotel	The post office
3. The post office	The police station
4. The police station	The department store
5. The department store	The restaurant

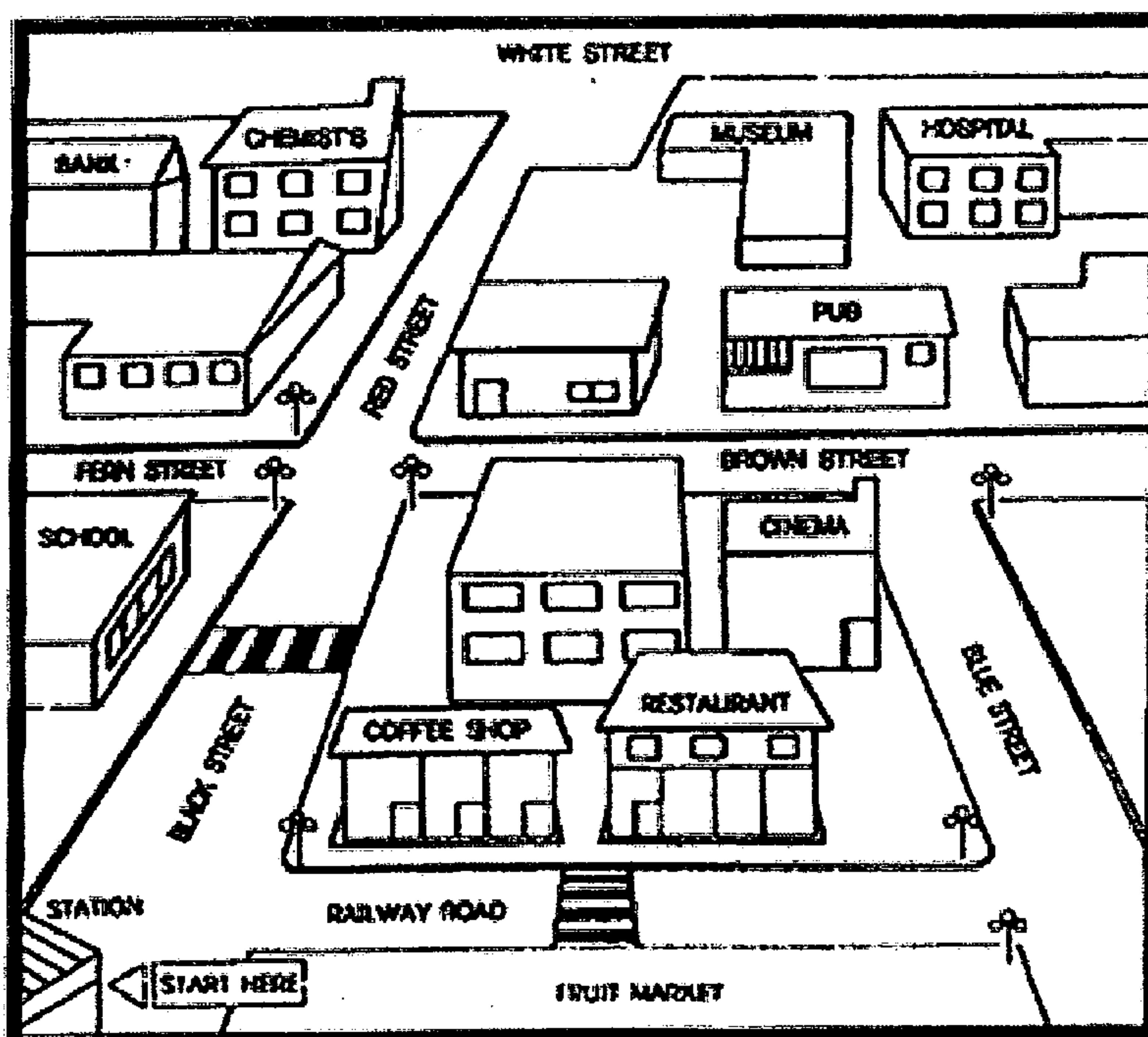


Worksheet B

Instructions: Ask and give the direction based on the situation given. Then write the names of places you want to go on the correct buildings. When you finish, compare your answer with your partner.

You want the directions for the following:

From	To
1. The station	The museum
2. The museum	The chemist's
3. The chemist's	The hospital
4. The hospital	The cinema
5. The cinema	The pub



Adapted from Peter Watcyn-Jones, 1981 Pair Work Students B, Penguin Functional English.

ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ
- แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
- เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบ Pre-test และ Post-test
วัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
วิชา 01-320-101 ภาษาอังกฤษ 1

Name.....No.....Class.....

Listening Test : 20 Marks, 50 minutes. (Play the tape twice)

Directions : There are 4 parts in this test. You are going to hear the conversations and the description. Listen carefully and choose the correct answer by putting a cross under A, B, C or D on the answer sheet.

Part I : Listen to the tape carefully. Are these people talking about the past or the future events? Cross A for the past , cross B for the future. (Items 1 –8)

Part II : Listen to the description of Bangkok and choose the best answer.

9. When did King Rama I found Bangkok ? In.....

- A. 1772
- B. 1872
- C. 1782
- D. 1882

10. What does the word " Krung Thep" mean ?

- A. Venice of the East.
- B. River of Kings.
- C. Village of olives.
- D. City of Angles

11. What disappeared from Bangkok?

- A. Leading temples.
- B. Commercial centre.
- C. Several canals.
- D. Cultural attractions.

**Part III : Listen to the conversation about the talk between James and someone
then choose the best answer.**

James asks someone the directions. He starts the conversation.

12. Excuse me, how do I.....to Bridge Street ?

- A. get
- B. go
- C. got
- D. walk

13. How far is the street ?

- A. About three kilometers..
- B. About two kilometres.
- C. About one kilometre.
- D. A half kilometre.

14. What is at the corner of Bridge Street?

- A. A sign.
- B. A school.
- C. A cinema.
- D. A car park.

15. Where is the car park ?

- A. At the corner.
- B. At the light.
- C. Next to the street.
- D. In the town centre.

16. How many signs are there ?

- A. 3
- B. 7
- C. 9
- D. 11

Part IV : Listen to the description of the Sultan of Brunei.

17. When did Sultan take over from his father ? In
- A. 1946
 - B. 1957
 - C. 1967
 - D. 1976
18. What does his wealth come from ?
- A. Oil and gas.
 - B. Gas and rubber.
 - C. Oil and gold.
 - D. Gas and palm.
19. There are 1,778in his incredible palace.
- A. people
 - B. million dollars
 - C. rooms
 - D. resources
20. Which is not his favourite sport ?
- A. Polo
 - B. Tennis
 - C. Squash
 - D. Badminton

Answer sheet for listening test (20 marks)

Name.....Surname.....No.....Class.....

Directions : Listen to the tape carefully and put a cross under A, B, C or D for each correct answer.

	A	B	C	D
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				

Tape script for listening test.

Listening Test : 20 Marks.

Directions : You are going to hear the conversations and the description. Listen carefully and choose the correct answer by putting a cross under A, B, C or D on the answer sheet.

Part I : Are these people talking about the past or the future events? Cross under A for the past , cross under B for the future. (Items1 –8)

1. My friend arrived in January. He stayed for nearly a month.
2. I'm leaving for the U.S.A. in February. I'm going to go on vacation. I'm really excited.
3. Oh no! My dental appointment was on Thursday, and I forgot all about it.
4. I had a great vacation in December. I really enjoyed it.
5. I'm visiting friends in Australia next August.
6. My friend is arriving in July. He's staying until September.
7. My birthday was in January. You already had yours, right? When was it ?
8. I'm starting college in September.

Part II : Listen to the description of Bangkok.

Thailand's capital and gateway city is Bangkok which was founded in 1782 by King Rama I (Phra Buddha Yodfa Chulaloke). The capital is located at the geographic centre of the country and on the banks of the Chao Phraya River, "River of Kings", which rises in the hill of the North and flows through the flat central plains on its way to the sea in the Gulf of Thailand.

Actually, Bangkok is made up of two words, namely ; "Bang" and "Kok", signifying a "village" or "district" on the river and a "wild olive like fruit" respectively, thus, it means the "village of olives" which was formerly just a small fishing village. Usually Thai people call their capital by its short form "Krung Thep" which means "City of Angels".

Bangkok is always the heart and soul of the Thai nation as it is a place where the Royal Family resides, the seat of government and administration, and the commercial centre. Above all, it is a place where the principal royal temple (Wat Phra Kaew) and other leading temples are situated. The capital itself has a remarkable wealth of historical and cultural attractions which cannot be easily found in other parts of the world.

Formerly, the capital was widely known as the "Venice of the East", unfortunately the demands for more and wider roads have resulted in the disappearance of several canals. Its steady growth leads to the expansion into surrounding paddy fields and orchards and, at the same time, forces the buildings to rise higher and higher. But still Bangkok remains as one of the world's most exciting and interesting cities to visit.

Part III : James asks someone the directions. He starts the conversation.

James : Excuse me, how do I get to Bridge Street ?

Someone : Go straight ahead for about one kilometre. You come to some traffic lights
Turn left at the lights. And the third on the right is Bridge Street. There's
a cinema on the corner.

James : And is there a car park near Bridge Street ?

Someone : There is a car park in the town centre. There are 11 signs.
You can't miss it.

Part IV : Listen to the description of the Sultan of Brunei.

The ruler of Brunei, a tiny country in Southeast Asia, is one of the world's richest people. Hehe was born in 1946, and took over from his father in 1967, becoming the 29 th Sultan of Brunei. He holds the title of Prime Minister as...as well as Sultan. His current total wealth is 30 billion dollars, which comes from the rich resources of oil and gas. Uh.....He's married, with four sons and six daughters.

His incredible palace costs 450 million dollars to build and contains 1,778 rooms. Uh... He's very generous to his 300,000 people, most of whom are government employees. Once, he even celebrated his birthday by giving his people a free concert by Michael Jackson. Uh.....He.....he also built a fantastic theme park where all the rides are free. Oh, and.....and in his spare time, he plays polo as well as squash and badminton. He also enjoys flying helicopters.

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง :

แบบทดสอบนี้แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1

เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ซึ่งผู้เรียนจะตอบคำถามเป็นรายบุคคล
จำนวน 5 คำถาม

ตอนที่ 2

เป็นแบบทดสอบแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งมี 3 สถานการณ์ ให้ผู้เรียนเลือก
สนทนาโต้ตอบกัน ตามบทบาทสถานการณ์และภาพที่กำหนดให้เพียง
สถานการณ์เดียว

ตอนที่ 1

ให้ผู้เรียนตอบคำถามต่อไปนี้เป็นรายบุคคล

1. Hello, what's your name?
2. Tell me about your family.
3. How do you usually come to school?
4. Where do you live?
5. What is your favorite subject? Why?

ตอนที่ 2

ให้ผู้เรียนปฏิบัติตามคำชี้แจงต่อไปนี้

1. ผู้เรียนแต่ละคู่เลือกบัตรบทบาทสมมติ 1 ใน 3 ชุด ซึ่งในบัตร จะมีรายละเอียดระบบบทบาทที่ผู้เรียนจะได้รับ และข้อมูลที่ผู้เรียน จะต้องถามและตอบตามบทบาทและสถานการณ์ที่กำหนดให้

2. ผู้เรียนมีเวลาศึกษารายละเอียดและเตรียมคำพูดบทบาทสมมติที่เลือกไว้แล้ว
3 นาที

3. ผู้เรียนแต่ละคู่สนทนาโต้ตอบกันตามบทบาทสมมติ 5 นาที

TEST 1

Students A : You have 3 minutes to read this card and prepare
the 2 role-plays

Role 1

Situation 1 : Imagine that you are a tourist who is looking for some places, so
you ask someone in the street. Look at the map. You are standing
outside the restaurant and asking someone directions to the
Saranrom Palace.

Your partner (Students B) will pretend to be someone in the street.

Role 2

Situation 2 : Imagine that you are someone in the street and give directions to
a tourist who is looking for some places.
(You wait until student B starts conversation.)

TEST 1

Students B : You have 3 minutes to read this card and prepare the 2 role-plays

Role 1

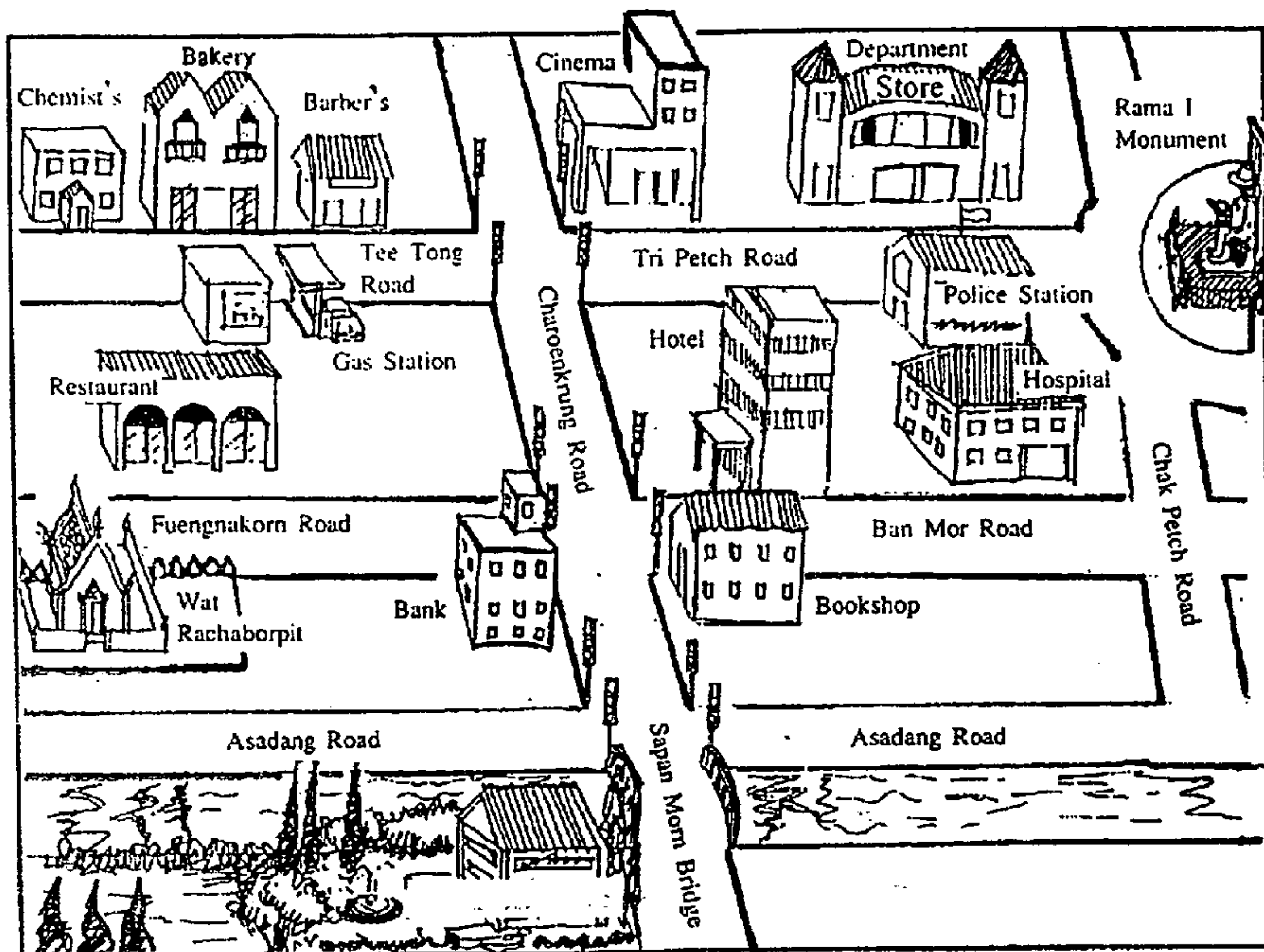
Situation 1 : Imagine that you are someone in the street and give directions to a tourist who is looking for some places.
(You wait until the student A starts conversation.)

Role 2

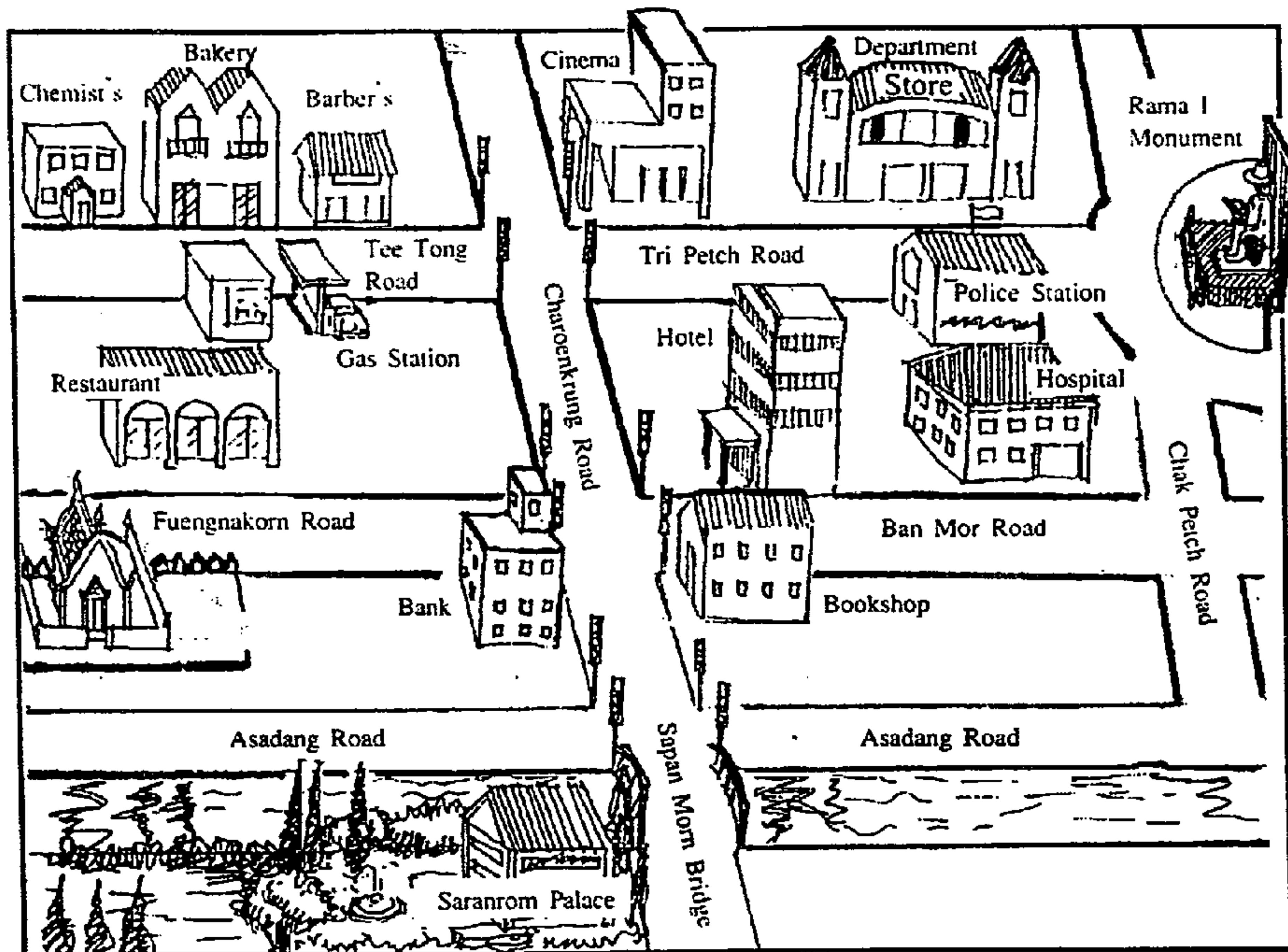
Situation 2 : Imagine that you are a tourist who is looking for some places, so you ask someone in the street. Look at the map. You are standing in front of the police station and asking someone directions to Wat Rachaborpit.

Your partner (Students A) will pretend to be someone in the street.

Student Prompt A



Student Prompt B



TEST 2

Students A : You have 3 minutes to read this card and prepare the role-play.

Situation : Imagine that you have a plan on your vacation in October.

Tell your friend about your plan as follows :

- The place you go.
- Activities you can do there.
- Who do you go with ?
- How do you get there ?
- The place where you stay
- The time you stay there

Your partner (Students B) will ask you about your plan on your vacation.

You wait until student B starts conversation.

TEST 2

Students B : You have 3 minutes to read this card and prepare the role-play

Situation : Imagine that you are talking with your friend. You ask your friend about his/her friend as follows :

- The place your friend wants to go.
- Activities your friend can do there.
- Who do your friend go with ?
- How does your friend get there ?
- The place where your friend stays.
- The time your friend stays there.

Your partner (Students A) will answer about the information that you would like to know. You have to start the conversation.

TEST 3

Students A : You have 3 minutes to read this card and prepare the role-play.

Situation : Tell your partner about your last holiday by using the following information.

Place : Chiang Mai

Go with : family

Transport : train

Accommodation : Suriwong Hotel

Activities : visit Doi Suthep , go shopping at night –bazaar

Length of stay : 3 days

TEST 3

Students B : You have 3 minutes to read this card and prepare the role-play.

Situation : Tell your partner about your last holiday by using the following information.

Place : Songkhla
Go with : friends
Transport : airplane
Accommodation : BP Grand Hotel
Activities : visit Samila beach , go shopping at Hatyai
Length of stay : 4 days

เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

English Speaking Marking Scale

ระดับคะแนน เกณฑ์	1 ควรปรับปรุง	2 พอใช้	3 ปานกลาง	4 ดี	5 ดีมาก
1. ความถูกต้องในการใช้ภาษา	ใช้ประโยคและคำศัพท์ผิดเกือบทั้งหมด ไม่สามารถสื่อสารได้	ใช้ประโยคและคำศัพท์ผิดมาก ทำให้เกือบไม่สามารถสื่อสารได้	ใช้ประโยคและคำศัพท์ได้ดีพอใช้ มีบางครั้งเลือกใช้คำผิด แต่สามารถสื่อสารได้	ใช้ประโยคและคำศัพท์ได้ค่อนข้างถูกต้อง และ สอดคล้องกับ สถานการณ์	ใช้ประโยคและคำศัพท์ ได้ถูกต้อง สอดคล้องกับ สถานการณ์โดยตลอด
2. ความคล่องในการใช้ภาษา	พูดตะกุกตะกัก หยุดเป็นช่วงๆ และนาน	พูดช้า ท่องจำ และลังเล	พูดแล้วหยุดบ้าง เพื่อคิดหาคำพูดที่ เหมาะสม	พูดได้ราบเรียบ แต่ยังไม่เร็วและสม่ำเสมอ	พูดได้คล่องและเป็น ธรรมชาติ
3. ความเข้าใจเนื้อหา	มีปฏิกิริยาโต้ตอบน้อยมาก ต้องการการย้ำมากๆ จึงเข้าใจ	มีปฏิกิริยาโต้ตอบน้อย ต้องการการย้ำบ่อยครั้ง จึงจะเข้าใจ	มีปฏิกิริยาโต้ตอบดีพอใช้ ต้องการการย้ำบ้างจึงจะเข้าใจ	มีปฏิกิริยาโต้ตอบค่อนข้างดีต้องการการย้ำในบางครั้งจึงจะเข้าใจ	มีปฏิกิริยาโต้ตอบได้ดีทุกประโยคอย่างเป็นธรรมชาติ
4. การออกเสียง	ออกเสียงผิดจนฟังไม่เข้าใจ	ออกเสียงผิดบ่อย เข้าใจยาก ต้องพูดซ้ำ	ออกเสียงผิดบางครั้ง ตั้งใจฟังจึงเข้าใจ	ออกเสียงถูกแต่ยังไม่เป็นธรรมชาติ	ออกเสียงถูกและเป็นธรรมชาติ
5. การใช้กลวิธีในการสื่อสาร เช่น - ทำทาง - สัญญาณ หรือสัญลักษณ์ - สีหน้า เป็นต้น	ไม่ใช้กลวิธีในการสื่อสาร ประกอบใดๆ แม้จะพูดสื่อสารไม่ได้	ใช้กลวิธีในการสื่อสารประกอบ น้อยมากแม้จะพูดสื่อสารไม่ได้	ใช้กลวิธีในการสื่อสารประกอบ ส่วนใหญ่ที่มีการติดขัดในการสื่อสาร	ใช้กลวิธีในการสื่อสารประกอบ ทุกครั้งที่มีการติดขัดในการสื่อสาร	ใช้กลวิธีสื่อสาร ประกอบกับการพูด สื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ

ดัดแปลงจากเกณฑ์การวัดความสามารถด้านการพูดของ FSI (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2538 : 210-211 ;

อ้างอิงจาก Oller. 1979 : p. 321)

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/826๔



บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

30 สิงหาคม 2547

เรื่อง ขออนุญาตเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบทดสอบ

เนื่องด้วย นางวันวิสาข์ เพ็ชรรัตน์มุณี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “การใช้สื่อ วัสดุทัศนประกอบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช” โดยมี อาจารย์เตือนใจ เกลิมกิจ เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอใช้ห้อง ปฏิบัติการทางภาษา และขอให้นักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการอาหาร จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ ในระหว่างเดือนสิงหาคม - ตุลาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาต ได้โปรดพิจารณาให้ นางวันวิสาข์ เพ็ชรรัตน์มุณี ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 09-1707734



ที่ ศธ 0519.12/82 ๒๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3๐ สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบทดสอบ

เนื่องด้วย นางวันวิสาข์ เพ็ชรรัตน์มุณี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “การใช้สื่อ
วิทัศน์ประกอบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช” โดยมี อาจารย์เตือนใจ เกลิมกิจ เป็นอาจารย์
ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา
และขอให้นักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 1 ภาคปกติ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการอาหาร
จำนวน 30 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ในระหว่างเดือนสิงหาคม -
ตุลาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางวันวิสาข์ เพ็ชรรัตน์มุณี
ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 09-1707734

ที่ ศธ 0519.12/8248



บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

50 สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบทดสอบ และแผนการสอน

เนื่องด้วย นางวันวิสาข์ เพ็ชรรัตน์มุณี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “การใช้สื่อ ทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช” โดยมี อาจารย์เดือนใจ เฉลิมกิจ เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สารคาม แก้วทาสี ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรรยา ขอพลอยกลาง และ อาจารย์พัชรินทร์ ชังมะ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบทดสอบ วัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ และแผนการสอนการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนเพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ แบบทดสอบ และแผนการสอนให้ นางวันวิสาข์ เพ็ชรรัตน์มุณี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 09-1707734

ภาคผนวก ง

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแผนการจัดการเรียนรู้

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
1. อาจารย์จารย์ยา ขอพลอยกลาง	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8 รองคณบดีฝ่ายวิชาการ อาจารย์ประจำภาควิชาเกษตรศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ นครศรีธรรมราช
2. อาจารย์พัชรินทร์ ชังมะ	อาจารย์ประจำภาควิชาเกษตรศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ นครศรีธรรมราช
3. อาจารย์ ดร. สารคาม แก้วทาสี	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8 ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ อาจารย์ประจำภาควิชาพืชศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ นครศรีธรรมราช

ภาคผนวก จ
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

- ตาราง 6 แสดงคะแนนผลการทดสอบความสามารถในการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษ

ผลการทดสอบ

ตาราง 6 แสดงคะแนนฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	ก่อนการทดลอง (45 คะแนน)	หลังการทดลอง (45 คะแนน)	ผลต่าง (D^2)	ผลต่าง (D^2)
1	15	23	8	64
2	16	24	8	64
3	26	35	9	81
4	22	27	5	25
5	16	23	7	49
6	18	26	8	64
7	18	23	5	25
8	20	28	8	64
9	16	25	9	81
10	13	20	7	49
11	21	29	8	64
12	18	27	9	81
13	24	33	9	81
14	26	34	8	64
15	25	33	8	64
16	18	25	7	49
17	20	29	9	81
18	14	20	6	36
19	13	21	8	64
20	14	26	12	144
21	17	26	9	81
22	15	27	12	144
23	18	25	7	49
24	20	26	6	36
25	21	29	8	64
26	17	28	11	121
รวม	481	692	211	1789
ค่าเฉลี่ย	18.50	26.61		

ตาราง 7 แสดงคะแนนผลการทดสอบฟังก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	ก่อนการทดลอง (20 คะแนน)	หลังการทดลอง (20 คะแนน)	ผลต่าง (D^2)	ผลต่าง (D^2)
1	5	8	3	9
2	6	8	2	4
3	11	15	4	16
4	10	12	2	4
5	5	9	4	16
6	7	11	4	16
7	8	10	2	4
8	8	13	5	25
9	6	11	5	25
10	4	8	4	16
11	9	14	5	25
12	8	12	4	16
13	10	15	5	25
14	12	14	2	4
15	12	17	5	25
16	8	11	3	9
17	10	14	4	16
18	6	10	4	16
19	5	9	4	16
20	5	11	6	36
21	7	12	5	25
22	7	10	3	9
23	8	10	2	4
24	10	14	4	16
25	9	12	3	9
26	6	12	6	36
รวม	202	302	100	406
ค่าเฉลี่ย	7.76	11.61		

ตาราง 8 แสดงคะแนนผลการทดสอบพูดก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	ก่อนการทดลอง (25 คะแนน)	หลังการทดลอง (25 คะแนน)	ผลต่าง (D ²)	ผลต่าง (D ²)
1	10	15	5	25
2	10	16	6	36
3	15	20	5	25
4	12	15	3	9
5	11	14	3	9
6	11	15	4	16
7	10	13	3	9
8	12	15	3	9
9	10	14	4	16
10	9	12	3	9
11	12	15	3	9
12	10	15	5	25
13	14	18	4	16
14	14	20	6	36
15	13	16	3	9
16	10	14	4	16
17	10	15	5	25
18	8	10	2	4
19	8	12	4	16
20	9	15	6	36
21	10	14	4	16
22	8	17	9	81
23	10	15	5	25
24	10	12	2	4
25	12	17	5	25
26	11	16	5	25
รวม	279	390	111	531
ค่าเฉลี่ย	10.73	15.00		

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อผู้วิจัย	นางวันวิสาข์ เพ็ชรรัตน์มุณี
วันเดือนปีเกิด	4 มิถุนายน 2509
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	60/1 ถนนวโรราษฎร์ ตำบลบ้านพรุ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90250
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คณะเกษตรศาสตร์ นครศรีธรรมราช 133 หมู่ 5 ตำบลทุ่งใหญ่ อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช 80240
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2548	ศศ.ม (วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2531	ศศ.บ. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
พ.ศ. 2527	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา